

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερο-Εθνομάρτυρος

Ἰωσήφ
ἐκ τῆς Δεσφίνης Παρνασσίδος
(1900-1944)

Οὗ ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 23ῃ Ἰουλίου

Ἑκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
Ἑλλάδος
Ἀθῆναι 2026

Άσματική Άκολουθία
του Ἀγίου Νέου
Ἱερο-Εθνομάρτυρος

Ἰωσήφ

ἐκ τῆς Δεσφίνης Παρνασσίδος

(1900-1944)

Τερά Εἰκὼν τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερο-Εθνομάρτυρος Ἰωσήφ ἐκ Δεσφίνης.

Ἔργον τῆς «Ἐνοριακῆς Ἑστίας Εἰκονογραφίας».

2015, Φυλὴ Ἀττικῆς.

Διαστάσεις πρωτοτύπου: 50 x 70 ἐκ.

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ Ἁγίου Νέου
Ἱερο-Εθνομάρτυρος

Ἰωσήφ

ἐκ τῆς Δεσφίνης Παρνασσίδος
(1900-1944)

Οὗ ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 23ῃ Ἰουλίου

Ποιηθεῖσα, Χάριτι Θεία,
ὑπὸ τῆς Ὁσιολογιωτάτης Μοναχῆς Μαγδαληνῆς,
Ἡγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου,
εἰς Χορτοκόπιον Καβάλας.

Ἑκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἐν Ἀθήναις, Μηνὶ Μαρτίῳ 2026ω

«**Κ**αὶ μὴ περιέλης
ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα,
ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί Σου ἐπήλπισα». **(**
(Ψαλμ. ριη΄ 43)

* * *

Κύριε, ποτὲ μὴ ἀφαιρέσης ἀπὸ τὸ στόμα μου,
ἀλλὰ χάρισε εἰς αὐτὸ
ἰσχυροτάτην καὶ ἀνδρικωτάτην
Ὁμολογίαν τῆς Ἀληθείας τοῦ **Ν**όμου Σου,
διότι ἐγὼ εἰς τὰς ἰδικάς Σου
δικαίας κρίσεις καὶ **ἀ**ποφάσεις
ἔχω ἐλπίσει.

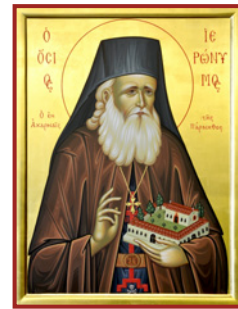
Ἀφιεροῦται
μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων,
ἐν βαθείᾳ κατανύξει
καὶ ἀμέτρῳ εὐγνωμοσύνῃ

† 22.7.1944

† 7.9.1955

† 15.1.1943

† 15.11.1927

† 27.1.1966

† 3.10.1966

Εἰς τοὺς ἕξ Νέους Ἀγίους
Ὁμολογητὰς τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας,
Ἰωσήφ, Χρυσόστομον, Ἱερώνυμον,
Αἰκατερίνην, Ἰωάννην καὶ Ἱερώνυμον,
τοὺς διαλάμψαντας
μαρτυρικῶς, ὁσιακῶς καὶ ποιμαντικῶς,
κατὰ τὸν προηγούμενον Κ' αἰῶνα,
εἰς τὸν ἱερὸν Ἀγῶνα
κατὰ τῆς Αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ
καὶ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

† Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μνήμῃ
τοῦ Ἀγίου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Τιμίου Προδρόμου,
τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου 2014ω ἐκ. ἡμ.

Τὰ ἱερὰ Λείψανα τοῦ Νεομάρτυρος Ἰωσήφ, βασταζόμενα
 ὑπὸ τοῦ τότε Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας κ. Καλλινίκου,
 εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Παμμεγίστων
 Ταξιαρχῶν Ἀθικίων - Κορινθίας (ἐπάνω ἀριστερά).
 (8.11.1988)

Συνοδικὴ Διακήρυξις τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωσήφ
 (ἐπάνω δεξιὰ καὶ κάτω).
 (Δάφνη, 22.7.2015)

Περιεχόμενα

σελ. ζ **Α**φιέρωσις εἰς τοὺς τρεῖς ἐξ **Ν**έους **Α**γίους **Ο**μολογητὰς
τῆς Γνησίας Ὁρθοδοξίας **Ἰ**ωσήφ, **Χ**ρυσόστομον, **Ἰ**ερώ-
νυμον, **Α**ἰκατερίνην, **Ἰ**ωάννην καὶ **Ἰ**ερόνυμον.

σελ. ι **Μ**ητροπολιτικὴ **Π**ρᾶξις **Α**γιοκατατάξεως.

σελ. ια **Σ**υνοδικὴ **Π**ρᾶξις **Α**γιοκατατάξεως.

σελ. ιγ **Χ**ρονονόγιον.

σελ. ιζ **Π**ροοιμιάζοντες καὶ διευκρινίζοντες.

* * *

σελ. 1-20 **Ἰ**ερὰ **Α**κολουθία.

- **Μ**ικρὸς Ἑσπερινός.
- **Μ**έγας Ἑσπερινός.
- **Ὁ**ρθρος.
- **Θ**εία Λειτουργία.
- **Μ**εγαλυνάριον.

σελ. 22 **Α**πὸ τὴν κίνησιν τῶν Παραρτημάτων μας.

σελ. 23 **Π**ερὶ τῶν ἐν ἐκάστη Ὠδῇ τῶν Κανόνων τοῦ Ὁρθρου ψαλ-
λομένων Τροπαρίων.

* * *

σελ. 25 **Ἐ**πίμετρον.

- **Ε**ὐαγγέλιον Ὁρθρου.
- **Α**πόστολος.
- **Ε**ὐαγγέλιον Θείας Λειτουργίας.

* * *

σελ. 28 **Ὁ** ζῆλος τῶν ἐν Δεσφίνῃ Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

σελ. 29 **Ἐ**πὶ τέλους, ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὸς Λαὸς λύει μό-
νος του τὸ ζήτημα.

σελ. 31 **Θ**εϊκὴ εἰδοποίησις γιὰ τὸ Μαρτύριον!

σελ. 31 **Π**ρὸς τὸ Μαρτύριον!

σελ. 33 **Τ**ὸ Μαρτύριον!

* * *

σελ. 38 **Ε**ὐχαριστίες.

**Μητροπολιτική Πρᾶξις Ἀγιοκατατάξεως
τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερο-Εθνομάρτυρος Ἰωσήφ
εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας
τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου**

**Καλλίνικος, ἐλέφ Θεοῦ
Μητροπολίτης τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν
Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου,**

Ἡμεῖς, ὁ ἐλέφ Θεοῦ Μητροπολίτης τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Θεοτιμῆτου καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Πελοποννησίων, ὡς διάδοχος τοῦ Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου, κατὰ τὴν Τοπικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Πατρῶν, καὶ τοῦ Πρωτοκορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Παύλου, κατὰ τὴν Τοπικὴν Ἐκκλησίαν τῶν Κορινθίων, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἱστορικὰ στοιχεῖα, ὡς καὶ τὰς μαρτυρίας τῶν αὐτοπτῶν καὶ αὐτηκόων μαρτύρων, κατόπιν τῆς γενομένης ἐνδελεχοῦς ἐρεύνης ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Πενταπόλεως Καλλιοπίου, περὶ τοῦ Ἱερομονάχου Ἰωσήφ Ἀντωνίου, διατελέσαντος Ἐφημερίου τοῦ Παραρτήματος Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ξυλοκάστρου, ὅστις εὑρε μαρτυρικὸν τέλος ὑπὲρ τῆς ἀμωμῆτου ἡμῶν Πίστεως, ἀγρίως σφαγιασθεὶς· τὰ ὑπὸ τοῦ θείου Διδασκάλου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου ὀριζόμενα περὶ τῶν γνωρισμάτων τῶν Ὁσίων καὶ Μαρτύρων τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως· καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐν λόγῳ μαρτυρικῶς τελειωθεὶς Ἱερεὺς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἰωσήφ Ἀντωνίου πληροῖ τοὺς ὅρους αὐτοῦς, κατόπιν προσευχῆς ἐπικαλούμενοι τὴν ἐκ Θεοῦ ἐνίσχυσιν,

Ἀπεφασίσαμεν

ὅπως ἀναγράψωμεν τὸ Ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῶν τοπικῶν Ἀγίων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Ὅθεν ὀρίζομεν, ὅπως κατ' ἔτος, κατὰ τὴν 22αν Ἰουλίου, πιθανωτέραν ἡμερομηνίαν τῆς μαρτυρικῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἀποστολικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Λίαν δὲ προσεχῶς δι' ἡμετέρου σχετικοῦ ὑπομνήματος πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θὰ αἰτήσωμεν τὴν καταχώρησιν τῆς μνήμης τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς καθ' ὅλου Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπεφασίσθη σήμερον τὴν 8ην Νοεμβρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1988, μνήμην τῆς Συνάξεως τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων καὶ τῆς Ἀγίας Πρωτομάρτυρος τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν Πατρῶν Παραδόσεων Αἰκατερίνης Ρούττη, μαρτυρησάσης κατὰ τὴν 8ην Νοεμβρίου 1927, εἰς τὴν Μάνδραν Ἐλευσίνος.

**Ὁ Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου
Καλλίνικος**

ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΑΓΙΟΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ

Τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερομάρτυρος Ἰωσήφ
τοῦ ἐκ Δεσφίνης

«**Ε**νεδρεύσωμεν δὲ τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχορηστος ἡμῖν ἐστι καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ὀνειδίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα νόμου καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν· ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν· βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος» (Σοφ. Σολομ. β' 12-14), λέγει ὁ Σοφὸς Σολομῶν, περιγράφων τὴν ἀντίδρασιν τῶν παρανομούντων εἰς τὸν δίκαιον ἔλεγχον ὑπὸ τῶν ἐναρέτων. Ἀντίδρασις, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ τούτους καὶ εἰς τὸν φόνον τοῦ δικαίου ὑπὸ τῶν ἐλεγχομένων, ὅπως ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται: «ὑβρεὶ καὶ βασάνῳ ἐτάσσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ· θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν, ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ» (Σοφ. Σολομ. β' 19-20).

Ἐπειδὴ τοίνυν, εἰς μιμητὴς τοῦ βίου τοῦ Τιμίου Προδρόμου, ἐλεγκτὴς τῶν παρανόμων ἰσχυρῶν γενόμενος, Ὁρθοδόξῳ δὲ ζήλῳ κεκοσμημένος καὶ ἀρετῇ διαλάμψας, ὑπῆρξε καὶ ὁ ἐκ Δεσφίνης Παρνασσίδος καταγόμενος Ἰωσήφ, ὁ κατὰ κόσμον κληθεὶς Ἰωάννης Ἀντωνίου, ἀποταξάμενος τῷ κόσμῳ καὶ τῇ ματαιότητι τοῦ βίου, ἠκολούθησε τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν τῆς Μοναδικῆς Πολιτείας, κοσμηθεὶς δὲ διὰ τῆς χάριτος τῆς Ἱερωσύνης ἐγένετο διαπρύσιος τῆς Ὁρθοδοξίας κήρυξ καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον πεῖραν ἔλαβε δεσμῶν καὶ φυλακῆς καὶ ποικίλων διώξεων ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως. Γενόμενος δὲ Λειτουργὸς τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς ὀρεινῆς Κορινθίας εἰς καιρὸν πολέμου καὶ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ἤλεγξε τὴν ἀδελφοκτόνον τακτικὴν τῶν ἀθέων κρατούντων τῆς περιοχῆς· διὰ τοῦτο συνελήφθη, ἐβασανίσθη καὶ ἐξετελέσθη ὑπ' αὐτῶν τῇ κβ' Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου ἔτους (1944ου), τὰ δὲ ἱερά Αὐτοῦ Λείψανα εὐρέθησαν ἔπειτα θαυματουργικῶς.

Ἐπειδὴ τοίνυν, ἤδη ἐν Πελοποννήσῳ, ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ ὀγδόου ἔτους (1988ου), κατόπιν Ἀποφάσεως τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου καὶ νῦν Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ὁ μακάριος

Ἰωσήφ ὁ ἐκ Δεσφίνης τιμᾶται τοπικῶς ὡς Ἅγιος, καὶ Εἰκόνες Αὐτοῦ ἱστοροῦνται καὶ Θαύματα μαρτυροῦνται.

Πρὸς δὲ τούτοις, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ ὅσα δι' Ἀναφορᾶς αὐτοῦ καὶ Εἰσηγήσεως ἐξέθεσε καὶ Συνοδικῶς ἐβεβαιώσατο ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κύριος Φώτιος, περὶ κατατάξεως τοῦ αἰοδίου Ἰωσήφ ἐν τῇ τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων χορείᾳ διατυπούμενος.

Ἡ ἐλαχιστότης ἡμῶν ἀπάντων τῶν Ἱεραρχῶν τῶν συγκροτούντων τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀπιδόντες πρὸς τὴν θεάρεστον Αὐτοῦ ἄθλησιν, καὶ περὶ τῆς πνευματικῆς ὠφελείας τῶν πιστῶν πρόνοιαν ποιούμενοι, καὶ γνωστοῦ γενομένου πρὸς ἡμᾶς, ὅτι τὰ Τίμια Αὐτοῦ Λείψανα ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίας Σκέπης Κερατέας Ἀττικῆς ἐντὸς ἱερᾶς θήκης φυλάσσονται καὶ μαρτυρικοῦ Σκηνώματος τιμὴν ἤδη ἀποδέχονται, ἔγνωμεν συνωδᾶ τοῖς πρὸ ἡμῶν Θείοις Πατράσι, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τὴν προσήκουσαν τοῖς ἁγίοις Ἱερομάρτυσι καὶ τούτῳ ἀπονείμαι τιμὴν.

Διὸ καὶ ἀποφαινόμεθα Συνοδικῶς, θεσπίζομεν καὶ διορίζομεν καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὁ προῶν ἁγίος αἰοίδιμος Ἰωσήφ συναριθμῆται τῷ χορῷ τῶν Ἀγίων Ἀθλοφόρων καὶ Ἱερομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίαις ἱεροτελεστίαις καὶ ἀγιστεῖαις τιμώμενος παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς Πληρώματος τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ᾠμάτων καὶ ἐγκωμίοις γεραίρομενος τῇ κβ' Ἰουλίου, ἐν ἣ τὸν βίον Αὐτοῦ ἐτελεύτησεν, εἰς τιμὴν μὲν Αὐτοῦ, δόξαν δὲ τοῦ ἐν Ἀγίοις θαυμαστοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τοὺς Ἁγίους δοξάζοντος καὶ ἐνδοξαζομένου ἐν ταῖς ἁγίαις αὐτῶν μνήμαις καὶ ἱεραῖς πανηγύρεσιν.

Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα Συνοδικὴ ἡμῶν Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, τῇ ε' τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους δισχιλιοστοῦ καὶ δεκάτου τετάρτου (2014ου).

Ἐβεβαιώθη ἐν Ἀθήναις,

ἐν ἔτει σωτηρίῳ δισχιλιοστῷ καὶ δεκάτῳ πέμπτῳ (2015ω),

κατὰ μῆνα Ἰούλιον, τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ (22α)

Ἀκριβὲς φωτοαντίγραφον
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Μαραθῶνος Φώτιος

† ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Χρονολόγιον

- 1900** Γέννησις στήν Δεσφίνα τῆς Παρνασσίδος, τοῦ Νομοῦ Φωκίδος, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.
- **Κ**ατὰ κόσμον Ἰωάννης Ἀντωνίου, τοῦ Νικολάου καὶ τῆς Εὐθυμίας, πτωχῶν ἀγροτῶν.
 - **Δ**ημήτριος, μικρότερος ἀδελφός Του.
- 1918** Ὡς Δόκιμος Μοναχός, στήν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἀντικύρας.
- **Κ**αλεῖται στὸν στρατό. **Π**όλεμος στήν Μικρὰ Ἀσία.
- 1923** Ἐπάνοδος στήν Μονὴ τῆς Μετανοίας Του.
- 1924** Ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμισις / Καινοτομία.
- 1925** Χειροτονεῖται Διάκονος καὶ ἀργότερα Ἱερεύς, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Φωκίδος Ἀμβροσίου, μὲ τὸ μοναχικὸ ὄνομα Ἰωσήφ.
- **Λ**ειτουργεῖ στήν Μονὴ καὶ σὲ Ἑνορίες, ὡς Ἐφημέριος.
 - **Δ**ιακρίνεται γιὰ τὰ χαρίσματά Του καὶ ἰδίως τὴν Ἀγάπη καὶ τὴν Ἐλεημοσύνη.
- 1927** Στὴν Δεσφίνα, ἀνεγείρεται Ναῦδριον-Ἡσυχαστήριον πρὸς τιμὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὑπὸ τῆς ἀειμνήστου Χαριτίνης Μοναχῆς. Ὁ Ναὸς λειτουργεῖ μὲ τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο.
- **Σ**τὴν ἀνέγερσι βοηθοῦν οἱ Μοναχοὶ τοῦ Τιμίου Προδρόμου.
 - **Οἱ** ἀκολουθοῦντες τὸ Πάτριον Ἡμερολόγιο ἦσαν πολλοὶ στήν περιοχή.
- 1930** Ἐκλέγεται Ἡγούμενος στήν Μονὴ τῆς Μετανοίας Του.
- 1931** Συκοφαντεῖται δῆθεν «ἐπὶ καταχρήσει» στὸν νέο Μητροπολίτη Φωκίδος Ἰωακείμ, ἐκπίπτει τῆς Ἡγουμενίας, καταδικάζεται εἰς διετὴ ἀργίαν καὶ ἐξορίζεται στήν τότε ἀνδρική Ἱερὰ Μονὴ τῆς Φανερωμένης, στὸ Χιλιόμοδι Κορινθίας.
- 1931-1933** Στὸ Χιλιόμοδι ἔρχεται σὲ ἐπικοινωνία μὲ τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους καὶ Τοῦ προτείνεται νὰ προσχωρήσῃ στὸ Πάτριον.

* * *

- 1933 Διακόπτει ἐπισήμως τὴν κοινωνία Του μὲ τὴν Καινοτομίαν (Ἀπρίλιος).
- **Κ**αταδικάζεται σὲ δεκαοκτάμηνη ἀργία (Μάϊος).
 - **Π**ροσχωρεῖ στοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους. **Λ**ειτουργεῖ σὲ διάφορες Ἑνορίες τοῦ Πατρίου, καὶ ἐκτὸς Φωκίδος.
- 1933 Διορισμός στὴν Κάρυστον Εὐβοίας. **Ν**αῦδριον (μετέπειτα Μονύδριον) Ἀγίας Μαύρας.
- **Θ**αυμαστὴ καὶ πολυμερὴς δραστηριότης καὶ στὰ πλησιόχωρα χωριά (Ἀετὸς κ.ἄ.).
 - **Ἀ**θρόα προσέλευσις πιστῶν στὸ Πάτριον.
 - **Φ**ιλακόλουθος, Ἀγρυπνιστής, Νηστευτής, Ἐξομολόγος / Πνευματικός, Διδακτικός, Φιλόξενος, Ἐλεήμων, Εὐσπλαγχνος, Σεβάσμιος, Εἰρηνικός, Ἀφιλοχρήματος, Ἀνιδιοτελής, Θυσιαστικός, Ζηλωτὴς τῶν Πατρῶν...
 - **Δ**ιωγμοὶ σφοδροὶ τῶν τοῦ Πατρίου ὑπὸ τοῦ τότε Καινοτόμου ἐπισκόπου Καρυστίας καὶ Σκύρου Παντελεήμονος Φωστίνη († 1962).
- 1934 «**Κ**αθαίρεσις» ὑπὸ τῶν Καινοτόμων.
- **Α**πομακρύνεται οἰκειοθελῶς ἀπὸ Εὐβοία, προκειμένου νὰ μὴν ἐπιβαρύνῃ τὸ *Μικρὸν Ποίμνιον* ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διωγμοῦ Του.
- 1935 Διορισμός στὴν Δομβραῖνα τῶν Θηβῶν.
- **Ν**αῦδριον Εὐαγγελιστρίας καὶ δρᾶσις ἱεραποστολικὴ στὶς ἄλλες Κοινότητες τοῦ Πατρίου τῆς περιφερείας.
- 1938 Ἰανουάριος. **Σ**ύλληψις ὑπὸ ἀστυνομικῶν εὕρισκομένου στὸν Ναό, φυλάκισις, βίαιος ἀποσχηματισμός, ξύρισμα.
- 1938 **Ε**υλόκαστρον Κορινθίας.
- **Ἐ**ξυπηρέτησις Κοινοτήτων τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν πληθῶν Γνησίων Χριστιανῶν.
- * * *
- 1941-1944 Διμέτωπος ἀγώνας κατὰ Γερμανῶν καὶ Κομμουνιστῶν.
- 1943 **Σ**τὰ μέσα τοῦ ἔτους ὁ κλοιὸς γύρω Του σφίγγει ἀπὸ τοὺς ἀρνησιπάτριδες ἀντάρτες.
- 1944 Ἰούνιος. **Ο** Ἅγιος Προφήτης Ἡλίας Τοῦ «ἀποκαλύπτει» τὸ μαρτυρικὸ τέλος Του.
- **Ο**μιλίες καὶ ἔλεγχος τῶν ἀθέων γιὰ τὰ φρικτὰ ἐγκλήματατά τους.

● **20ῃ** Ἰουλίου ἐκ. ἡμ.: **Σ**υλλαμβάνεται στὸ χωριὸ Λαλιώτῃ τῆς Ὀρεινῆς Κορινθίας. **Μ**εταφέρεται στὰ Στύλια καὶ προωθεῖται στὸ χωριὸ Παναρίτῃ. **Β**ασανίζεται σκληρῶς καὶ ἀπανθρώπως καὶ σφαγιάζεται, διαρκῶς προσευχόμενος.

1944 † **Μαρτύριον, 22α** Ἰουλίου ἐκ. ἡμ.

● **Θ**άπτεται προχείρως ἀπὸ τοὺς δημίους Του, ὀλίγον ἔξω τοῦ Παναρίτῃ.

* * *

1945 **Σ**επτέμβριος. **Ὁ** πατέρας καὶ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος, μαζί μὲ τὸν Χρῆστο Παρίδῃ ἀπὸ τὸ Ξυλόκαστρο, εὐρίσκουν θαυματουργικῶς τὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ εὐωδιάζοντα Λείψανά Του καὶ τὰ παραδίδουν πρὸς φύλαξιν στὴν οἰκογένεια Παρίδῃ.

1947 **Μ**άιος. **«Ε**πανα-ανακάλυψις» τῶν εὐωδιαζόντων ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου, στὴν οἰκία τοῦ Χρίστου Παρίδῃ, στὸ Ξυλόκαστρο, ὑπὸ τοῦ μετέπειτα Βιογράφου Του καὶ τότε ἱεροδιακόνου Καλλιοπίου Γιαννακουλοπούλου.

1952 **Τ**ὰ ἱερὰ Λείψανα μεταφέρονται στὴν Δεσφίνα.

1972 **Τ**ὰ μαρτυρικὰ Λείψανα παραδίδονται ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τοῦ Ἁγίου στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Σκέπης, στὴν Κερατέα Ἀττικῆς, ὅπου διαφυλάσσονται σὲ ἀσημένια Λειψανοθήκη.

* * *

1988 **31ῃ** Ὀκτωβρίου ἐκ. ἡμ.: **Π**ρώτῃ δημοσίᾳ ἐκκλησιαστικῇ ἐμφάνισις καὶ προσκύνησις τῶν ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος, στὴν Ἑνορία τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, στὸ Αἰγάλεω Ἀθηνῶν (Δ. Ἀττικὴ).

1988 **8ῃ** Νοεμβρίου ἐκ. ἡμ.: **Μ**εταφορὰ τῶν ἱερῶν Λειψάνων στὴν πανηγυρίζουσα Μονὴ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, στὰ Ἀθήκια Κορινθίας.

● **Α**νάγνωσις δημοσίως τῆς Μητροπολιτικῆς Πράξεως, δι' ἧς ὁ Ἅγιος Νεο-Ἱερο-Εθνομάρτυς Ἰωσήφ κατατάσσεται εἰς τὸ Ἀγιολόγιον τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀχαΐας καὶ πάσης Πελοποννήσου.

1990-1993 **Π**ρώτῃ καὶ δευτέρᾳ ἔκδοσις τοῦ ἐκτενοῦς Βίου τοῦ Ἁγίου στὰ «Πάτρια» (τ. Η'), ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Καλλιοπίου Π. Γιαννακουλοπούλου - Μητροπολίτου Πενταπόλεως († 1998).

- 2014** Στην Συνεδρία της Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 2014 ἀποφασίζεται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ Διακήρυξις τῆς Ἀγιότητος τοῦ Νεομάρτυρος τὴν 22α Ἰουλίου 2015 ἐκ. ἡμ., στὸν ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, στὴν Δάφνη Ἀθηνῶν.
- **Α**νατίθεται στὴν Ὁσιολογιωτάτῃ Καθηγουμένη Γερόντισσα Μαγδαληνῇ, τῆς ἐν Παγγαίῳ τῷ Ὁρει σεβασμίας Γυναικείας Μονῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἡ ποίησις τῆς πρώτης Ἀσματικῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου, ἡ ὁποία ψάλλεται ἔκτοτε κατ' ἔτος στὴν Μνήμη Του.
- 2015** **22α Ἰουλίου.** **Σ**υνοδικὴ Θεία Λειτουργία. **Σ**υλλειτουργοῦν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Καλλίνικος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, ὡς καὶ οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Μαραθῶνος κ. Φώτιος, Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ Γαρδικίου κ. Κλήμης.
- **Σ**τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ δεσπόζουν ἡ νέα ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ («ἔργον τῆς «Ε.Ε.Ε.»-2015) καὶ μέρος τῶν ἱερῶν Αὐτοῦ Λειψάνων.
- 2026** **Δ**ημοσιεύεται ἡ νέα μορφή τῆς Ἀσματικῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου, συμπεπληρωμένη καὶ βελτιωμένη / ἀναβαθμισμένη.
- • **Κ**ατόπιν νεωτέρας Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἡ ἱερὰ Μνήμη τοῦ Ἁγίου μετατίθεται τὴν **23ην Ἰουλίου**, ὥστε νὰ μὴ συμπίπτῃ μὲ τὴν τῆς Ἁγίας Ἰσαποστόλου Μαρίας Μαγδαληνῆς.

**«Δόξα καὶ τιμὴ καὶ μνήμη ἀγαθὴ καὶ μακαριστὴ
εἰς τοὺς τοιούτους Λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου,
οἵτινες δὲν ἐδειλίασαν οὐδ' ἀπερρίγησαν
χάριν τῆς Ὁρθοδοξίας
νὰ ὑποστῶσι θλίψεις καὶ ταπεινώσεις
μὴ ὀκνήσαντες
καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν νὰ προσφέρωσιν
ὀλοκαύτωμα εἰς τὸν ἱερὸν τοῦ καθήκοντος Βωμόν».**

**(Ἀκριβὴς θέσις τοῦ Ἡμερολογιακοῦ Ζητήματος,
τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου - Ἀθῆναι 1950)**

Προοιμιάζοντες καὶ διευκρινίζοντες

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκα! **Τριὰς** Αγία, δόξα Σοι!...

Μὲ βαθειὰ ἐπίγνωσι τῆς ἀδυναμίας μας καὶ εἰλικρινῇ ὁμολογία τῆς πολυειδοῦς ἀνεπάρκειάς μας, φιλολογικῆς-ὕμνογραφικῆς-ποιητικῆς, παραδίδουμε καὶ τὴν παροῦσα ἐργασία μας στὴν δημοσιότητα, ἰσχυόντων ὧσων καὶ στὶς προηγούμενες προοιμιάζαμε.

* * *

α. Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἰωσήφ ἐκ Δεσφίνης τῆς Παρνασσίδος (1900-1944), εἶναι κατ' ἀρχὴν πόνος καὶ ποίημα τῆς Ὀσιολογιώτατης Καθηγουμένης Γερωντίσσης Μαγδαληνῆς, τῆς ἐν Παγγαίῳ τῷ Ὁρει σεβασμίας Γυναικείας Μονῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἐποιεῖται μετὰ τὴν Ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ὅπως προβῇ εἰς τὴν Διακήρυξιν τῆς Ἀγιότητος τοῦ εὐλογημένου Νεομάρτυρος Ἰωσήφ (Συνεδρίασις 5ης Σεπτεμβρίου 2014).

β. Ἐν συνεχείᾳ, τὸ εὐλαβὲς αὐτὸ πόνημα-ποίημα παρεδόθη στὴν ἀναξιότητά μας, προκειμένου νὰ ἐτοιμασθῇ πρὸς ἑκδοσιν, ἐφ' ὅσον πραγματοποιηθοῦν προσθῆκες καὶ τυχόν ἀναγκαῖες βελτιώσεις, ὥστε νὰ εἶναι τὸ ἔργο κατὰ τὸ δυνατόν πλήρες, ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡ Ἀκολουθία στὴν πρώτη αὐτῆς μορφή ἐχρησιμοποιεῖτο κατ' ἔτος κατὰ τὴν Μνήμην τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος, ἔστω καὶ ἐλλιπής.

γ. Μὲ τὴν εὐλογία καὶ ὁδηγία τοῦ ἐνδόξου Νεομάρτυρος τῆς Δεσφίνης, ἀπετολμήσαμε νὰ ἐπιμεληθοῦμε προσευχητικὰ τοῦ ὁσιακοῦ Ὑμνογραφήματος, μὲ τὴν ἄδεια τοῦ τότε οἰκείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιερέως, ὡς καὶ τῆς Ὀσιολογιώτατης ποιητρίας Καθηγουμένης.

δ. Προσθέσαμε τὸν ἐλλείποντα Μικρὸν Ἑσπερινόν· προέβημεν σὲ μικρὰς ἢ μεγάλας τομές-ἀλλαγές· ἐπιφέραμε βελτιώσεις καὶ διορθώσεις τυπικὰς καὶ οὐσιαστικὰς· **τ**έλος δέ, θεωρήσαμε σκόπιμο, νὰ συμπεριλάβουμε στὸν Ὁρθρο ἕνα Κανόνα τῆς Θεοτόκου, ὃχι ἡμέτερον, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

* * *

Ἐν κατακλείδι, θὰ ἦταν εὐχῆς ἔργον νὰ μᾶς γνωστοποιηθοῦν ἐγκαίρως λάθη καὶ ἀδυναμίες τῆς παρούσης ἐν γένει ἐργασίας, προκειμένου νὰ γίνουν εὐχαρίστως οἱ ἀνάλογες βελτιώσεις σὲ νεώτερη ἑκδοσί.

Εἵθε ὁ Ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωσήφ νὰ ἀναζωπυρῶνῃ διαρκῶς τὸ γνήσιο ὁμολογιακὸ φρόνημα τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔναντι τῆς ὀσημέραι κορυφουμένης ποικιλομόρφου συγκρητιστικῆς Ἀποστασίας σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. **Ἀ**μήν!

3ῃ Ἰανουαρίου 2026 ἐκ. ἡμ.

Ἐγραφον ἐν τῷ Ἱερῷ Κελλίῳ
τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας,
εἰς Ῥόγγια Χρυσοβίτσας
Θέρμου Αἰτωλοακαρνανίας

Ἐλάχιστος Διάκονος

† ὁ Ω. κ' Φ. Κ.

Ἀπὸ τὴν Ἀγιοκατάταξιν τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ.
Ἰούλιος 2015.

Ἀσματικὴ Ἀκολουθία
τοῦ Ἀγίου Νέου Ἱερο-Εθνομάρτυρος
Ἰωσήφ
ἐκ τῆς Δεσφίνης Παρνασσίδος
(† 22.7.1944 ἐκ. ἡμ.)
Ψαλλομένη τῇ 23ῃ Ἰουλίου

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ
Ἀκροστιχίς· «Ἰωσήφ θεῖφ. Κ.».

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος γ'. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ Σου.

Ἰχνεύσας τοῦ Προδρόμου, Μάρτυς τοῖς διδάγμασιν, ὑπέστης κακουχίας, διὰ τὰς Παραδόσεις· καὶ ἐξήλεγξας, τῶν Καινοτόμων φληναφίας, τῆς Παπικῆς Δύσεως, καὶ ἀθεῖζοντας, Ἰωσήφ θεοφόρε. (δις)

Ῥαΐσας Στολήν Σου, αἵμασι καὶ δάκρυσιν, Ἀπόστολε Γνησίων, καὶ Ὁρθοδόξων δόξα· καὶ ἐκράτυνας, θεῖα Θεσπίσματα Πατέρων, τὰ δὲ καινὰ δόγματα, ἀπεμείωσας, Ἰωσήφ Ἀθλοφόρε.

Στηρίξας, τοὺς Γνησίους, θείας Παραδόσεσιν, ὑπέμεινας διώξεις, ὡς καὶ πολλὰς ὁδύνας· ἀλλ' ἀπέδειξας, τοὺς Καινοτόμους σφαλλομένους, τῇ τοῦ Χριστοῦ

Χάριτι, δι' ὃ τιμῶμέν Σε, Ἰωσήφ θεηγόρε.

Δόξα. Ἰδιόμελον. Ὁ αὐτός.

Ἡδυτάτοις ὕμνοις, δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, Ἰωσήφ τὸν μακάριον, Παρνασσίδος τὴν δόξαν, καὶ Δεσφίνης τὸ βλάστημα· οὗτος γὰρ καταλείψας τὴν πλάνην, τὰ Πατρῶα Θέσμια ἐνηγκαλίσατο· καὶ ἐλέγξας ἀθέων τὴν ὠμότητα, ἐσφαγιάσθη ὡς θῦμα ἱερώτατον· δι' ὃ νῦν πρεσβεύει, παρρησία μεγίστη, ὑπὲρ τοῦ Ποιμνίου τῶν Γνησιοφρόνων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰδιόμελον. Ὁ αὐτός.

Φωτοφόρον Μάρτυρα Θεοτόκε, ἡ τὸ Φῶς γεννήσασα τοῦ κόσμου, πληρώσασα Χάριτος

καὶ ἰσχύος οὐρανίου, ἡξίωσας
κατισχῦσαι Καινοτόμων καὶ
ἀθέων· ἡ γὰρ Πίστις ἡμῶν οὐκ
ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἅπαξ παρε-

δόθη ὑπὸ τοῦ ἐκ Σοῦ σαρκω-
θέντος Λόγου· δι' ὃ ἀκαινοτο-
μήτως πιστεύεται, ὡς ὁ Ἰωσήφ
διεκκήρυττεν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Θύρα πρὸς Οὐρανόν, Λειψά-
νων Σου ἡ Θήκη, Μαρτύρων πάν-
των δόξα, Δεσφίνης θεῖε γόνε,
ὦ Ἰωσήφ θεσπέσιε.

Στίχ. α'. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς
Ἀγίοις Αὐτοῦ.

Ἔλαμψας ὡς Ποιμὴν, ἐλέγξας
Καινοτόμους, ἀθέων τε τὰς πρά-
ξεις, Γνησίων ὁ Προστάτης, ὦ
Ἰωσήφ θεόληπτε.

Στίχ. β'. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐν-
δύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσι-
οί Σου ἀγαλλιάσονται.

Ἰδωμεν ὦ Πιστοί, φωστῆρα τοῖς
ἐν σκότει, Καινοῦ Καλανδαρί-
ου, ἀναίρεσιν τελείαν, τὸν Ἰω-
σήφ πανθαύμαστον.

Δόξα. Τριαδικόν. Ὅμοιον.

ᾠρισεν ἡ Τριάς, Θεσπίσματα
Πατέρων, ἀκίνητα ὑπάρχειν, ἐν
αἷμασιν Ἀγίων, καὶ Ἰωσήφ τοῦ
Μάρτυρος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅμοιον.

Κῆπος τῶν Ἀρετῶν, ὑπάρχεις
Θεοτόκε, τοῦ Ἰωσήφ Προστά-
τις, Γνησίων Ὁρθοδόξων, τὸ
θεῖον σεμνολόγημα.

* * *

Ἀπολυτίκια

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Παρνασσίδος τὴν δόξαν, καὶ
Δεσφίνης τὸ βλάστημα, τὸν ἀνα-
δειχθέντα Ποιμένων, καὶ Μαρ-
τύρων τὸ κλείσμα· Γνησίων Ὁρ-
θοδόξων ζηλωτὴν, καὶ κήρυκα
τῆς Πίστεως θερμόν· Ἰωσήφ τὸν
θεοφόρον, καὶ ἐλεγκτὴν ἀθέων
κραταιότατον· δεῦτε τῶν εὐσε-
βούντων οἱ Χοροί, πάντες αὐτοῦ
νῦν τιμήσωμεν, ἄθλους τοὺς ἐν
ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ὕμνους
προσάδοντες.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου Σοι
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ
ἐσαρκούτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσπό-
της, ἐν Σοὶ τῇ ἀγία Κιβωτῷ, ὡς
ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ· ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστά-
σασα τὸν Κτίστην Σου. Δόξα τῷ
ἐνοικήσαντι ἐν Σοί· δόξα τῷ
προελθόντι ἐκ Σοῦ· δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ
τόκου Σου.

* * *

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Στάσιν α' τοῦ Καθίσματος Α' τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια ἑξ.

Ἦχος δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωσήφ θαυμάσιε, ἀνατεθεὶς τῷ Θεῷ, ἐκ νεότητος ἔδραμες, ὡς διψῶσα ἔλαφος, εἰς πηγὰς τοῦ Κυρίου Σου· τὸν γὰρ σταυρόν Σου ἀναλαβόμενος, καὶ τοῖς τοῦ κόσμου χαίρειν φθεγξάμενος, κατιχνηλάτησας, τῶν Μαρτύρων εὐκλειαν, καὶ τὴν ὁρμὴν ἀθέων κατήσχυνας, Χριστοῦ τῇ Χάριτι.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ὁ ἐκ Δεσφίνης καρπός, Ἰωσήφ ὁ πανθαύμαστος, ἐπινεύσει Πνεύματος, τὸν ἀόρατον ἥσχυνε, πρὶν ἐξαλείφειν κατακαυχώμενον, τοὺς Ὁρθοδόξους Πατρώας Πίστεως· ὦ τῆς ἀνδρείας Σου, καὶ τῆς καρτερίας Σου, Μάρτυς σοφέ, πρέσβευε πρὸς Κύριον, ὑπὲρ τῶν δούλων Σου.

Μάρτυς Ἰωσήφ πανόλβιε, τὴν Καινοτόμων ὀφρύν, καὶ ἀθέων θρασύτητα, τοῦ Σταυροῦ τῇ Χάριτι, ἐταπείνωσας ἄριστα, καθυπομείνας τῷ θείῳ ἔρωτι, πολλὰς βασάνους καὶ τέλος θάνατον· ὅθεν γεραίρομεν, τὰ ἄθλά Σου ἅπαντες, χαρμονικῶς, καὶ Σὲ μακαρίζομεν, πιστῶν τὸ στήριγμα.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς νομίμως ἀθλήσαντα, ἐν ὑστέροις τοῖς ἔτεσιν, Ἰωσήφ σεβάσμιε νῦν τιμῶμέν Σε· Σὺ γὰρ

Πατρῷα Θεσπίσματα, γενναίως ἐκράτυνας, Καλανδάριον Καινόν, ἀποπτύσας εἰς τέλος, διὰ τοῦτό Σε, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης θαυμαστώσας, τῶν Μαρτύρων τῇ Χορείᾳ, περιφανῶς ἠριθμήσατο.

Φιλεόρτων συστήματα, πανταχόθεν συνδράμετε, καὶ τερπνὴν πανήγυριν συγκροτήσατε· ἰδοὺ γὰρ νέος ἐν Μάρτυσιν, ἐφάνη ὁ ἔνδοξος, Ἰωσήφ ὁ θαυμαστός, ἐκ Δεσφίνης ὁρμώμενος, Ὃς ἠρνήσατο, Καινοτόμων τὰ δόγματα ἐνθέως, τῇ δυνάμει τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ τιμᾶται ἐν ἁσμάσι.

Παρνασσίδος τὸ βλάστημα, καὶ λαμπρὸν σεμνολόγημα, καὶ Καρύστου ἔνθεον ἐγκαλλώπισμα, πανευλαβῶς ἀνυμνοῦμέν Σε, Ἰωσήφ πανεύφημε· τῆς μὲν γόνος γὰρ σεπτός, καὶ πολύτιμος στέφανος, ὥφθης Ἅγιε, τὴν δὲ ἔργοις ἐκόσμησας καὶ λόγοις, διὸ ἅμφω Σου τὴν μνήμην, τὴν ἱερὰν μεγαλύνουσι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, ὡς ἔαρ νοητόν, ἡ ἀγία Σου Μνήμη ἐπέστη, Μάρτυς Ἰωσήφ· ὅθεν πιστῶς συνελθόντες, τοὺς ἄθλους Σου δοξάζομεν, καὶ ἐν ἀγαλλιάσει βοῶμεν· Χαίροις, ὁ μιμητὴς τῶν πάλαι Μαρτύρων, καὶ ὁμότροπος, τοῖς ὑπὲρ τῆς Ὁρθῆς Πίστεως ἀγῶσί

Σου· Χαίροις, ὅτι ἀκολουθήσας τὸν ὑπὲρ πάντων Σταυρὸν ὑπομείναντα, ὡς ἀμνὸς ἄκακος ἐσφαγιάσθης ἀγρίως, ὑπὸ τῶν δυστήνων ἐχθρῶν τοῦ Γένους ἡμῶν· ὡς ἔχων οὖν παρρησίαν πρὸς Χριστόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν τιμώντων Σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει Σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει Σου,

τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ Σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

*** * ***

Τὰ Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

μγ' 9-14.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

Γίνεσθέ Μοι μάρτυρες, καὶ Ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς Μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι Ἐγὼ Εἰμι· ἔμπροσθέν Μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς καὶ μετ' Ἐμὲ οὐκ ἔσται.

Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ Ἐμοῦ ὁ σῳζων.

Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς Ἐμοὶ μάρτυρες καὶ Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός.

Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν Μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

γ' 1-9.

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν,

**Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.
Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς
αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·**

**Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ
Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ·**

**Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.**

**Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς
σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·**

**Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει
αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**Οἱ πεποιθότες ἐπ' Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πι-
στοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.**

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

ε' 15-23, ζ' 1-3.

**Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν,
καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ.**

**Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ
τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ
σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.**

**Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει
τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.**

**Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα
κρίσιν ἀνυπόκριτον·**

Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα·

**Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει
δὲ Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas.**

**Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ
εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται·**

Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι.

**Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγ-
κλύσουσιν ἀποτόμως.**

**Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ
ἐκλικμήσει αὐτούς.**

**Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία
περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.**

Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς·

Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν·

Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνεται ἡ περίοικος τῆς Κορινθίας, σεμνυνομένη ἐν τοῖς ἄθλοις Σου, Νεομάρτυς πολυάθλε Ἰωσήφ· πλέον δὲ χαίρει, ἡ τῆς Παρνασσίδος Δεσφίνα, καυχωμένη ἐν τοῖς σπαργάνοις Σου· καὶ γὰρ τελοῦσαι ἀμφοτέραι τὴν Μνήμην Σου, τὴν Σὴν προστασίαν ἐκδέχονται, τῷ δὲ Σωτῆρι, τῷ θαυμαστώσαντί Σε, ἰκετεύουσιν ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Γνησιοφρόνων, λαμπρυνομένη βοάτω σήμερον· Ἰωσήφ Νεομάρτυς παμμακάριστε, Σοὶ προστρέχομεν ἐν πόθῳ καὶ τὸν θησαυρὸν τῶν Λειψάνων Σου, προσκυνοῦμεν πανευσεβῶς, ἀγιασμὸν καὶ Χάριν ἀρυόμενοι ἐξ Αὐτῶν, ἐκ βαθέων δεόμεθά Σου· Μὴ λίπης πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ Σωτῆρι ἡμῶν, Σὺ ὁ κραταιῶς ἀγωνισθεῖς, καὶ ὑπερασπισθεῖς τὸ Πατρῶον Καλανδάριον, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων τὰ Θεσπίσματα.

Ἦχος γ΄.

Ῥεῖθροις τῶν Σῶν μαρτυρικῶν Αἱμάτων, φαιδρυνόμενον τῶν Ἀκαινοτομήτων τὸ Πλήρωμα, ἐπαίνοις καταστέφει Σου, τῶν Λειψάνων τὴν Λάρνακα· ἐν ὑστέροις γὰρ καιροῖς διέλαμψας Ἐλεημοσύναις καὶ Ὁμολογία· Μαρτύρων παλαιῶν ἐφάμιλλε, θεῖε Ἰωσήφ, τῆς Φωκίδος ἀγλάϊσμα· τῆς Δυτικῆς πλάνης διῶκτα, καὶ τῶν ἀθέων μάλιστα θεήλατος.

Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον, ἀνέτειλεν ἡμῖν, ὡς ἀστὴρ φαεινός, ὁ ἑνδοξὸς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ, Ἰωσήφ ὁ πανσέβαστος, ἀνατέλλων ἡμῖν, τὸ τῆς Ὁμολογίας, ἀφθαρτον Φῶς· γενναίως γὰρ ὑπομείνας, τὸ ἀπηνὲς τῶν ἐχθρῶν, ἐξέχεε τὸ αἷμα Αὐτοῦ, ὑπὲρ Χριστοῦ καὶ τοῦ Γένους· ἐκνικήσας δέ, τὸν ἀρχαῖον δράκοντα, τὸν τῆς δόξης ἀπέλαβε στέφανον· ὅθεν προσκυνοῦντες τῶν Λειψάνων Αὐτοῦ τὴν Θήκην, αἰτοῦμεν δι' Αὐτοῦ, εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μέγα Ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ω φιλομάρτυρες προσκυνηταί, τῶν Γνησιοφρόνων παῖδες, δεῦτε καὶ ὑποδεχθῶμεν, τὸν Μάρτυρα τῆς Πίστεως ἡμῶν, καὶ τῶν Πατρίων Παραδόσεων τὸν ἀνδρεῖον πρόμαχον· διαβάντες δὲ νοερῶς, εἰς τὸν τόπον τοῦ Μαρτυρίου Αὐτοῦ, κρούσωμεν χαρμολύπῳ τὰ σήμαντρα τῶν Ναῶν· καὶ πανευλαβῶς προσκυνήσωμεν, τὰ χαριτόβρυτα Λείψανα, Ἰωσήφ

τοῦ πολυάθλου Νεομάρτυρος· καὶ δεήσεις ἀναπέμψωμεν, τοῦ δοθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰρήνην καὶ ἐνότητα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν Σε, Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν Σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου τρία.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Δεῦτε Νεομαρτύρων Χοροί, Ὁρθοδοξίας τὸ πανθαύμαστον καύχημα, εἰς θύρας ὑποδεχθεῖτε, τοῦ Οὐρανοῦ Ἰωσήφ, τὸν τῆς Ἀληθείας θεῖον Κήρυκα· Αὐτοῦ γὰρ τὰ σκάμματα, ἱστοροῦσιν ἡ Κάρυστος, καὶ Κορινθία, Παναρίτης, Ξυλόκαστρον, εὐγνωμόνως δὲ ἐορτάζουσι σήμερον· Νέον γὰρ Καλανδάριον, ἠρνήθη ὡς εὐρημα, Δύσεως πάλαι κριθέν τε, συνοδικῶς ὡς ἀπόβλητον, ἐχθροὺς δὲ Πατρίδος, ἀπελέγξαντος ἐτύθη ὡς θεῖον σφάγιον.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Δόξης κατηξιώθη Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας τὸ καινὸν σεμνολόγημα, κρηπὶς τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ τῶν Γνησίων χαρά, τῶν δὲ Παραδόσεων περίφραγμα· Φλωρίνης Χρυσόστομος, Ἱερώνυμος Πάρ-

νηθος, Αἰκατερίνη, Ἱερώνυμος ἕτερος, Ἰωάννης τε, Ἀμφιάλης μυρόβλυτος· Δύσεως Καλανδάριον ἀπέρριψαν ἅπαντες, σὺν Ἰωσήφ ἐκ Δεσφίνης, Συγκρητιστῶν δὲ ἐμάκρυναν· τὴν Μίαν Ἐκκλησίαν, διεκήρυξαν καὶ Μόνην, ἡμῶν Ὁρθόδοξον.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Σήμερον Ἐκκλησία καλεῖ, τοὺς Γνησιόφρονας τιμῆσαι τὸν Μάρτυρα, τὸν γόνον τῆς Παρνασσίδος, τὸν Ἰωσήφ κραταιόν, θείων Παραδόσεων ἀμύντορα· ἐπίγειος Ἄγγελος, ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὥφθη ἐσχάτως, φιланθρώπως φερόμενος, εὐλαβέστατος, Ἱερεὺς Θεία Χάριτι· ζήλω ἀγνῷ κινούμενος, Καινὸν Καλανδάριον, Δύσεως δόγμα κατάκριτον, ἐκποδὼν ἐποιήσατο· ἰσχυρὴ δὲ

θεία, ἰθυνθεὶς τῇ τοῦ Σωτῆρος,
καὶ Μάρτυς γέγονε.

Δόξα. Ἰδιόμελον. ᾠχος β'.

Οἱ Χοροὶ τῶν Ὁρθοδόξων, δεῦ-
τε ἐν ὕμνοις, καὶ ἐν ἄνθεσιν
ἁσμάτων, Ἰωσήφ τὸν ἐκ Δεσφί-
νης, Μάρτυρα θεῖον, ἀνυμνή-
σωμεν Γνησίως· τῶν Πατρῶων

καὶ τοῦ Ἐθνους, τὸν γενναιό-
τατον φύλακα, δυνάμει τοῦ Σω-
τῆρος· νῦν αὐτοῦ ταῖς ὁσίαις
λιταῖς, σωθεῖμεν ἅπαντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς Σὲ
ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύ-
λαξόν με ὑπὸ τὴν Σκέπην Σου.

* * *

Ἀπολυτίκια

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Παρνασσίδος τὴν δόξαν, καὶ
Δεσφίνης τὸ βλάστημα, τὸν ἀνα-
δειχθέντα Ποιμένων, καὶ Μαρ-
τύρων τὸ κλέϊσμα· Γνησίων Ὁρ-
θοδόξων ζηλωτὴν, καὶ κήρυκα
τῆς Πίστεως θερμόν· Ἰωσήφ τὸν
θεοφόρον, καὶ ἐλεγκτὴν ἀθέων
κραταιότατον· δεῦτε τῶν εὐσε-
βούντων οἱ Χοροί, πάντες αὐτοῦ
νῦν τιμήσωμεν, ἄθλους τοὺς ἐν
ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς, ὕμνους
προσάδοντες.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου, Σοι
Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φω-
νῇ ἐσαρκοῦτο, ὁ τῶν ὅλων Δεσ-
πότης, ἐν Σοὶ τῇ ἀγία Κιβωτῷ,
ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαβὶδ· ἐδείχθης
πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστά-
σασα τὸν Κτίστην Σου. Δόξα τῷ
ἐνοικήσαντι ἐν Σοί· δόξα τῷ
προελθόντι ἐκ Σοῦ· δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ
τόκου Σου.

* * *

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠχος γ'. Θείας Πίστεως.

Θεῖω ἔρωτι, πεπυρσευμένος,
σκότος ἔλυσας, Καινοτομίας,
καὶ τῶν ἀθέων ἀπόνοιαν ἤλεγ-
ξας· Φιλανθρωπία κοσμήσας τὸν
βίον Σου, μαρτυρικῶς τὸν ἀγῶ-
να ἐτέλεσας· νῦν δὲ ἅπασα ἡ Ποί-
μνη Γνησίων ὕμνους Σοι, προσ-
φέρει Ἰωσήφ ἀειμακάριστε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός. Τὴν ὡραιότητα.

Κατατιτρώσκει με, βέλος γλυ-
κύτατον, τῆς ὡραιότητος, τῆς
Σῆς Πανύμνητε, καὶ ἀναγκάζει
με πυκνῶς, βοᾷν Σοι ἐν εὐλα-
βείᾳ· Χαίροις ἡλιόμορφε, Βα-
σιλέως Παλάτιον, χαίρε στυλε
πύρινε, καὶ νεφέλη ὀλόφωτε,
ταμεῖον τῶν Χαρίτων Υἱοῦ Σου,
πλήρες Φωτός τε καὶ Ἐλπίδος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Τὸν ἀνδρεῖον Ἰωσήφ, τῆς Παρ-
νασσίδος τὸν βλαστόν, τὸν Ποι-
μένα τὸν Καλόν, τὸν τῆς Καρύ-
στου θαυμαστόν, ἀγωνισθέντα
Γνησίως ἐπ' ἐσχάτων· λήρους
Δυτικῶν καταφιμώσαντα, Θέ-
σμια Πατέρων κατακυρώσαντα,
Συγκρητιστῶν δὲ δόξας Καινο-
τόμων, ἀποκηρύξαντα Χάριτι,
Σταυροῦ Σωτῆρος, Γνησιοφρό-
νων, σκέπη πάντων δειχθέντα.**

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

**Ἀπειρόγαμε Ἀγνή, πῶς συλλαμ-
βάνεις ἐν γαστρί; Τῶν Ἀπάντων
τὴν Ζωήν, πῶς ἐν χερσὶ περι-
κρατεῖς; Κάμφθητι Μῆτερ καὶ
λῦσον τὸ Σὸν Μυστήριον! Παῦ-
σον ἐρευνᾶν ἀκατάληπτα· ἄνω-
θεν ἐξαίτει τὴν φώτισιν, καὶ τα-
πεινώσει ἔγγιζε καὶ φόβῳ, καὶ ὁ
Παράκλητος δώσει Σοι, τὴν Θεί-
αν Χάριν, κατανοεῖν Σε, τὸ Μυ-
στήριον τέκνον.**

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

**Ἰωσήφ τὸν Δεσφίνης θεῖον βλα-
στόν, συνελθοῦσαι Χορεῖαι τῶν
Εὐσεβῶν, τιμήσωμεν ἄσμασι,
θεηγόροις τὸν Μάρτυρα, τὸν ἐν
ἀνδρείᾳ στηρίξαντα, Πατέρων
τὰ Θέσμια, Συγκρητιστῶν δὲ
δόξας εἰς τέλος ἐλάσαντα· ὅτι
Ἐκκλησία Μία καὶ Μόνη ἔστιν,
ἡ σώζουσα ἅπαντας Ὁρθοδό-
ξους ἐν Πίστει· διὰ τοῦτο βο-
ῶμεν Αὐτῷ· Μάρτυς προσλαβοῦ
στερεῶς, τοὺς Γνησίους πάντας
καὶ ἐνίσχυσον, Καλανδαρίου Πα-
τρώου, ἐχομένους πιστότατα.**

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν.

**Τοῦ Ἰωσήφ ἐκ Δεσφίνης Μῆτερ
ᾧφθης, θεία νεφέλη ὁδηγοῦσα
ἐν τῇ Πίστει, καὶ πυξὶς ἀκλινῆς
τε καὶ φαεινοτάτη· γεννήσασα
Ἀληθείας Θεῖαν Πηγὴν, ἡδραί-
ωσας θεῖον Μάρτυρα ἐν Αὐτῇ·
Ὅς ἐν αἵμασιν ἐπνιξεν, ἀθέων
δόξας δεινάς, καὶ ζόφον ἐξεδίω-
ξε, Νέας Πλάνης τῆς Δύσεως.**

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

**Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
Αὐτοῦ. (δὺς)**

**Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσον-
ται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου
ἀγαλλιάσονται.**

**Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις
Αὐτοῦ.**

Τὸ Πᾶσα πνοή.

**Εὐαγγέλιον. Βλέπε Σεπτεμβρίου Α',
τὸ τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐκ τοῦ
κατὰ Ματθαῖον κδ' 42-47.**

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 25.

Ὁ Ψαλμὸς Ν'.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα Ἐλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν Οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμμημά μου.

Ἰδιόμελον.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, καὶ τῶν Πατρίων ἐρασταί· δεῦ-

τε συγκροτήσωμεν νέον, καὶ ἐόρτιον Σύστημα· καὶ γὰρ Μάρτυς καινοφανής, καὶ Δεσφίνης βλαστός, ἀνδρείως ἡγωνίσαστο, Ἰωσήφ ὁ θαυμαστός, τῶν Πατρίων, ὁ ζηλωτὴς καὶ ἡμῶν ἐγκαλλώπισμα.

* * *

Οἱ Κανόνες

Ὁ τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν Εἰρμῶν, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου, ἄνευ Εἰρμῶν*.

Τῆς Θεοτόκου,
Ποίημα Θεοδώρου Β΄ Λασκάρεως,
τοῦ καὶ Αὐτοκράτορος,**
«Χαιρετιστήριος»***

Ἦχος δ΄.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, Ταύτης τὰ θαύματα».

Χαρὰν ἡ κυήσασα, χαῖρε Παρθέने Θεόνυμφε, ἁρᾶς ἀλλοτρίωσις, χαῖρε Πανάμωμε, χαῖρε Δέσποινα, τοῦ κόσμου προστασία, χαῖρε καταφύγιον τῶν προστρεχόντων Σοι.

Χαρᾶς οὔσα πρόξενος, χαῖρε Θεόνυμφε Δέσποινα, ἁρὰν ἡ μειώσασα χαῖρε Ἀπείρανδρε, χαῖρε Πάναγνε, ψυχῆς ἐμῆς ἡ

σκέπη, χαῖρε Μητροπάρθενε, χαῖρε Πανύμνητε.

Χαῖρε θεία τράπεζα, χαῖρε λυχνία ὀλόφωτε, χαῖρε θρόνε πύρινε, χαῖρε ναὶ τοῦ Θεοῦ, χαῖρε ὄχημα τοῦ πάντων Βασιλέως, χαῖρε πόλις ἔμψυχε τοῦ Παντοκράτορος.

Χαῖρε ὄρος ἅγιον, χαῖρε οὐράνιος γέφυρα, χαῖρε κλίνη ἔμψυχε, χαῖρε νεφέλη χρυσῇ, χαῖρε Ἀχραντε, πιστῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε Πανακῆρατε, χαῖρε Πανύμνητε.

Τοῦ Ἀγίου, ἄνευ Ἀκροστιχίδος·
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις Ἀκροστιχίς·
«Δέησις Δ.Κ. (Διακόνου Κυπριανοῦ)».

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὠδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰκέτευε Μάρτυς νῦν τὸν Χριστόν, Ἰωσήφ τρισμάκαρ, ὁδηγήσαί με ἀπλανῶς, ἵνα ὑμνήσω τὰ

(*) **Βλ.** ἐν σελίδι 23ῃ τῆς παρούσης, *Περὶ τῶν ἐν ἐκάστη Ὠδῇ τῶν Κανόνων τοῦ Ὁρθοῦ ψαλλομένων Τροπαρίων.*

(**) **Βλ.** ἐν σελίδι 23ῃ τῆς παρούσης, περὶ τοῦδε τοῦ Αὐτοκράτορος.

(***) **Βλ.** Ἀγίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Θεοτοκάριον..., σελ. 185-187, ἔκδοσις ια΄, Υἱῶν Σωτηρίου Σχοινᾶ, ἐν Βόλῳ 1984.

Σὰ ἄθλα, καὶ δοξασθῇ τῆς Τριά-
δος τὸ ὄνομα.

Φαιδρύνεται σήμερον ἡ πλη-
θύς, τῶν Γνησιοφρόνων, ἐορτά-
ζουσα Ἰωσήφ, τὸ τῆς Παρνασσί-
δος θεῖον τέκνον, καὶ τῶν Πα-
τρίων Θεσμῶν τὸν ἀμύντορα.

Σεμνύνεται Κάρυστος ἐπὶ Σοί,
πανένδοξε Μάρτυς, Κορινθία δὲ
ἀνυμνεῖ, ὅτι πατρικῶς ἐκεῖ εἰρ-
γάσθης, ἀναδειχθεὶς τῶν Ποι-
μένων τὸ πρότυπον.

Θεοτοκίον.

● **Δ**ωρόθεος ὤφθη ὁ Ἰωσήφ·
τὴν γὰρ Προστασίαν, ἐφελκύ-
ων τῆς Μαριάμ, καὶ Παραμυθί-
αν οὐρανόθεν, τὰς τοῦ Ποιμνί-
ου ψυχὰς κατεδρόσιζε.

Καταβασία· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὦδὴ γ'. Ὁ Εἰμός.

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ
οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύ-
ναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν
Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Χαῖρε παρθενίας καύχημα, χαῖ-
ρε τικτουςῶν χαρμονὴ ἡ ἀπέ-
ραντος, χαῖρε μόνη τῆς πρώτης
Εὔας, ἡ σωτήριος ἀνάκλησις.

Χαῖρε κόσμου ἱλαστήριον, χαῖ-
ρε τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων θαῦμα
παράδοξον, χαῖρε Μήτηρ εὐλο-
γημένη, τοῦ Δεσπότη πάσης
κτίσεως.

Χαῖρε κρίνον τὸ ἡδύπνοον, χαῖ-
ρε μυροθήκη καὶ πηγὴ ἀγιά-
σματος, χαῖρε Κόρη φωτὸς νε-
φέλη, καὶ λυχνία ἡ ἐπτάφωτος.

Χαῖρε ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖ-
ρε παρθενίας τὸ θεῖον ὄντως
κειμήλιον, χαῖρε γένους τῶν
Ὁρθοδόξων, τὸ σωτήριον ἐξί-
λασμα.

Τοῦ Ἀγίου.

Ὦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Θηριότροπον γνώμην, τῶν ἀσε-
βῶν ἡσχυνας, Σοῦ τῇ θαρράλᾳ
ἐνστάσει, Μάρτυς καλλίνικε, ὃ
Ἰωσήφ εὐκλεές, καὶ τοῦ ἐχθροῦ
τὰς παγίδας, ὡς ἰστὸν ἀράχνης
Σύ, πλήρως διέλυσας.

Ἰωσήφ ἀπηνήθης, τὴν κοσμι-
κὴν ἄνεσιν, ὅλη Σου ψυχῇ καὶ
καρδίᾳ, καὶ ἠκολούθησας, τῷ
Σῷ Δεσπότῃ Χριστῷ, ὃ ἐστρα-
τεύθης προθύμως, καὶ καλῶς
ἠγώνισαι, ἐνθους γενόμενος.

Νευρωθεὶς τῇ δυνάμει, τῇ τοῦ
Σταυροῦ ἔφερες, θλίψεις διωγ-
μοὺς καὶ αἰκίσεις, ὡς καὶ τὴν
κάθειρξιν· ἀλλ' ἐλευθέρα φωνῇ,
τῆς Ἀληθείας τὸν λόγον, Ἰωσήφ
ἐκήρυττες, Πνεύματος Χάριτι.

Θεοτοκίον.

● **Ε**ὐκλεῶς ἠγωνίσθη, μαρτυ-
ρικοῖς σκάμμασι, καὶ ἐν Ἱερέων
ποδήρει, πάντως διέπρεπεν, ὁ
Ἰωσήφ ὁ σεπτός, τῆς Θεοτόκου
δὲ ῥώσει, τὰς παγίδας ἔθραυσε,
Πλάνης τῆς Δύσεως.

Καταβασία· Τοὺς Σοὺς ὕμολόγους.

Καθίσματα

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἔχων τὸν Πρόδρομον, Προσ-
τάτην βέβαιον, Ἱεραπόστολος,
ἐφάνης Ἄγιε, καὶ ἐν Καρύστου
Ἀετῷ, καὶ Θήβαις καὶ περιχώ-
ροις· ἅμα δὲ καὶ ὑπαιθρος, Κο-
ρινθίας ἐγνώρισε, τὸ θεῖόν Σου
κήρυγμα, Καλανδάριον Πά-
τριον, στηρίζων ὡς Ὁρθόδοξον
πάντως, Μάρτυς Ἰωσήφ εὐλο-
γημένε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε Ἀμ-
πελος, τὸν ὡραιότατον, Βότρυν
ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν,
τὸν Οἶνον τὸν Σωτήριον, πάντων
τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ
τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν Σε,
τῶν καλῶν μακαρίζω Σε, ἀεὶ σὺν
τῷ Ἀγγέλῳ βοῶν Σοι· Χαῖρε ἡ
Κεχαριτωμένη.

* * *

Κανόνων συνέχεια

Τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον Θεῖαν Βου-
λήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
κώσεως, Σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ
Προφήτης Ἀββακούμ, κατανο-
ῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει
Σου Κύριε».

Χαῖρε ἡ σωτήριος πάντων ἐλ-
πίς, χαῖρε ἡ κατάκαρπος ἄμπε-
λος, χαῖρε ἡ πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡ
μυστική, Χαῖρε ἡλίου ὄχημα,
χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Χαῖρε τὸ κατάσκιον ὄρος Θεοῦ,
χαῖρε τὸ πανάγιον τέμενος, χαῖ-
ρε ἡ Κλίμαξ, ἣν προεῖδεν Ἰα-
κώβ, χαῖρε Παρθένε Πάναγνε,
χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Χαίροις εὐωδέστατον μύρον Θε-
οῦ, χαῖρε δυσθεώρητον ὄραμα,
ὃπερ προεῖδεν ὁ Προφήτης Ἀβ-
βακούμ, χαῖρε πιστῶν διάσωσμα,
χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Χαῖρε δωδεκάτειχε πόλις Θε-
οῦ, χαῖρε θείας δόξης παλάτιον,
χαῖρε καθέδρα, τοῦ τῶν ὅλων
Ποιητοῦ, χαῖρε τοῦ Λόγου τρά-
πεζα, χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Τοῦ Ἀγίου.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰωσήφ πανσεβάσμιε, τῆς Αἰ-
κατερίνης τὸν δρόμον ἤνυσας,
τῆς ἐν Μάνδρα Νεομάρτυρος,
καὶ Χριστῷ τὸ Αἷμά Σου προσ-
ήνεγκας.

Φερωνύμως ἐβίωσας, ἐν Χρι-
στῷ αὐξήσας Σου τὰ Χαρίσμα-
τα, Ἰωσήφ ἀειμακάριστε, τῶν
Δογμάτων πλοῦτον φυλαξά-
μενος.

Ἡ Κοινότης ἀγάλλεται, τοῦ
Παναριτίου ἐν τοῖς Λειψάνοις
Σου, ὁ δὲ Βάλτος εὐφημίζεται,
Ἰωσήφ ἐπὶ τῷ Μαρτυρίῳ Σου.

Θεοτοκίον.

● **Ἡ** ζωὴ Σου ὡς μίμησις, τῶν
Ἀγγελικῶν ἐδείχθη Δυνάμεων,

ταῖς λιταῖς τῆς Θεομήτορος, Ἰωσήφ σοφῶς πολιτευσάμενος.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ Σου· Σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνουσί Σε, σωτηρίαν βραβεύουσα».

Χαῖρε ἡ βλαστήσασα τὸν φυτουργὸν τῆς κτίσεως, χαῖρε ἡ τεκοῦσα τὸν τροφέα, παντὸς τοῦ κόσμου, χαῖρε ἡ ῥίζα Δαβίδ, ἡ τὸν συνοχέα τοῦ παντός, ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν, διὰ ἔλεος φύσασα.

Χαῖρε τεῖχος ἄρρηκτον, καὶ σκέπη τῶν τιμώντων Σε, χαῖρε γηγενῶν ἡ προστασία, καὶ παρρησία, χαῖρε βροτῶν ἡ ἐλπίς, πάντων ἀγαλλίαμα τερπνόν, τῶν μακαριζόντων Σε, παμμακάριστε Δέσποινα.

Χαίροις ἀκατάληπτον, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις ὄραμα, χαίροις ἀνερμήνευτον καὶ ξένον, ἄρρητον θαῦμα, χαῖρε θυγάτηρ Δαβίδ, Μήτηρ τε τοῦ πάντων Ποιητοῦ, καὶ ἀπάσης Δέσποινα, καὶ Κυρία τῆς κτίσεως.

Χαῖρε ἄρμα πύρινον, τοῦ πάντων Βασιλεύοντος, χαῖρε πορφυρὶς ἡ νοουμένη, τοῦ Θεοῦ Λόγου, χαῖρε λαβὶς μυστική, καὶ θυμιατήριον χρυσοῦν, πύλη ἀδιόδευτε, παμμακάριστε Δέσποινα.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ζήλου Ἰωσήφ, ἐμπλησθεὶς Ἁγίου Πνεύματος, Συγκρητισμοῦ δὲ δόγμα τὸ ζοφερόν, καταπατήσας, Πατράσι κατηκολούθησας.

Κάρα ἡ σεπτὴ, καὶ Λειψάνων Σου τὰ τμήματα, ὡς θησαυρίσματα πανευσεβῆ, τὰς ἀσθενείας, Ἰωσήφ ταχέως λύουσι.

Δόγματα Καινά, Ἐκκλησίαν διαλύοντα, ἀρνησάμενος ἐν ἔργῳ Ἰωσήφ, τὰ τῶν Πατέρων, ἠσπάσθης σεπτὰ Διδάγματα.

Θεοτοκίον.

● **Σ**ὺ τὸν Ἰωσήφ, ἀπεμάκρυνας Πανύμνητε, ἐκ τῆς αὐλῆς αἰρέσεως τολμηρᾶς, καταπληττούσης, τὰς βάσεις ἡμῶν τῆς Πίστεως.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες».

Χαῖρε ἀνήρωτος ἄρουρα, χαῖρε ἡ ἀγεώργητος ἄμπελος, χαῖρε παράδεισε, χαῖρε πηγὴ ἡ ἀκένωτος, χαῖρε τοῦ μάννα στάμνε, χαῖρε Θεόνυμφε.

Χαῖρε λιμὴν ἀκλυδώνιστε, χαῖρε πολεμουμένων προπύργιον, χαῖρε ὀχύρωμα, χαῖρε πιπτόντων ἀνόρθωσις, χαῖρε Ὑψίστου Μήτηρ, χαῖρε Πανάμωμε.

Χαίροις ἐλαία κατάκαρπε, χαίροις περιστερὰ κοσμοπόθητε, χαίρε Μητρόθεε, χαίρε Μαρία Πανάσπιλε, χαίρε ἁγία Κόρη, χαίρε Πανύμνητε.

Χαίρε λαβὶς θείου ἄνθρακος, χαίρε θυμιατήριον πάγχρυσον, χαίρε ὀσφράδιον, χαίρε δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, χαίρε παστὰς τοῦ Λόγου, χαίρε φιλάγαθε.

Τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ ζ'. Τὴν δέησιν.

Γνησίων ὦ Ἰωσήφ Ὁμήγυριν, καθοδήγει ἀσφαλῶς ἐν τῇ Πίστει, ὡς ἐξ ἐχθροῦ, τῶν παγίδων ῥυσθέντες, ἐν τῇ ἐνώσει τοῦ Πνεύματος ἄδωμεν· Πατέρων θεῖος ὁ Χορός, τὰ αἱρέσεων σκότη σκεδάσατε.

Ἐν στήλαις τῆς Ἐκκλησίας γράψωμεν, Ἰωσήφ τὰ κατορθώματα

πάντα, ὅτι καινὴν, πολιτείαν διήγεν, ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις καὶ δάκρυσι, δεόμενος δὲ τοῦ Θεοῦ, Ὁρθοδόξοις εἰρήνην δωρήσασθαι.

Στερέωσον Εὐσεβῶν τὸ φρόνημα, Ἰωσήφ τῶν πληττομένων ἀνέμοις, ἀθειστῶν, καὶ αἱρέσεων πλάνης, τῶν νοθευόντων τὸν λόγον τῆς Χάριτος, ὀδήγησον δὲ καὶ ἡμᾶς, ἐν ταῖς τρίβοις τοῦ θείου Θελήματος.

Θεοτοκίον.

● **Ἰθύντειρα** Ἰωσήφ Πανάχραντε, ἀνεδείχθης ἀπλανῆς καὶ ἐν πᾶσιν, ὅτι Αὐτός, Σὲ ἡγάπα ἐν-θέρμως, δολιολάλων δὲ γλῶσσας ἀπέφραξε, καὶ Σάρκωσιν τοῦ Σοῦ Υἱοῦ, διελάλησε μέχρι καὶ αἵματος.

Καταβασία· Τὴν θεῖαν ταύτην.

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν Νεομάρτυρα Χριστοῦ ἐγκωμιάσωμεν, τῆς Παρνασσίδος τὸ λαμπρότατον ἐκβλάστημα, Ἰωσήφ Ὁμολογίας στηλογραφίαν· καταλείψαντα ἀνέσεις καὶ νεότητα, ἀρνησάμενον τὸ Νέον Καλανδάριον· δι' ὃ κρᾶζομεν· Χαίρε Μάρτυς θεσπέσιε!

Οἶκος.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν, τὸν Σὸν Σκῆνος κυκλοῦσι, σεβίζοντες ἐν ἄσμασι θείοις· Χορεῖαι δὲ Μαρ-

τύρων σεπτῶν, καταφθάνουσι καὶ θαυμαστὸν Μάρτυρα, ὀρῶσαι κατανύσσονται, καὶ λέγουσιν Αὐτῷ τοιαῦτα·

Χαίρε, τῆς Παρνασσίδος ὁ θεῖος γόνος·

Χαίρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ νέος ὄλβος.

Χαίρε, τῶν Ὁρθοδόξων θεσμί-ων τὸ ἔρεισμα·

Χαίρε, Καλανδαρίου τοῦ Νέου τὸ ἔκκρουσμα.

Χαίρε, ὁ τῆς Καρύστου καὶ Κορινθίας Πατήρ·

Χαῖρε, Καινοτομίας ἀθέσμου ὁ ἐλατήρ.

Χαῖρε, ἄγαλμα ἀσκήσεως εὐαγγελικῆς·

Χαῖρε, ἄκουσμα ἡδύλαλον τῆς Ποιμαντικῆς.

Χαῖρε, τῶν ἀθέων ἔμπειρος στηλιτευτής·

Χαῖρε, εὐσεβούντων πρότυπον ὡς ζηλωτής.

Χαῖρε, στήλη ἔμψυχος τῆς Ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ·

Χαῖρε, Πάτερ Ἅγιε νῦν πολῖτα Οὐρανοῦ.

Χαῖρε, Μάρτυς θεσπέσιε!

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΓ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Νέου Ἱερο-Εθνομάρτυρος Ἰωσήφ τοῦ ἐκ Δεσφίνης τῆς Παρνασσίδος καταγομένου, Ὁμολογητοῦ δὲ γενομένου τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Πίστεως, καὶ ἐν Παναριτίῳ τῆς Κορινθίας ὑπὸ τῶν ἀρνησιθέων μαχαίρα ὡμῶς τελειωθέντος, ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ τετάρτῳ (α' λμδ' -1944ω).

Στίχοι.

Ἄνθρωπος μὲν ἦν Ἰωσήφ κατ' οὐσίαν,

τμηθεὶς δὲ Ἄγγελος ἀνεφάνη ἀφράστως·

δύο καὶ εἰκάδι ἐτμήθη τὸν αὐχένα ξίφει.

Συναξάριον

«Τάδε λέγει Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν· Λαός μου, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σω-

τηρίου»· δεῦτε, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου κατὰ Ἀνατολὰς Ἐκκλησίας· ἔλθετε ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν εὐωδιαζόντων Λειψάνων τοῦ καινοῦ καὶ κοινοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Μάρτυρος καὶ Διδασκάλου καὶ Ποιμένος, Ἰωσήφ λέγω, τοῦ βλαστοῦ τῆς Δεσφίνης καὶ τοῦ λαμπροῦ γόνου τῆς Παρνασσίδος, ὅστις διέλαμψεν ἐν τῷ εὐλογημένῳ στερεώματι τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος Ἑλλάδος, κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖς τοῦ κ' αἰῶνος.

Οὗτος γάρ, ὁ πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως παρὰ Θεοῦ εὐλογημένος ἀνὴρ, γεννηθεὶς ἐξ ἀγαθῶν καὶ πτωχῶν, ἀλλ' εὐλαβῶν καὶ θεοφιλῶν γονέων ἐν τῇ Φωκίδι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, Νικολάου καὶ Εὐθυμίας τὸ γένος Ἀντωνίου, ἐν ἔτει 1900ω, καὶ λαβὼν ἐν τῷ θείῳ Βαπτίσματι τὸ ὄνομα Ἰωάννης, λίαν συντόμως διέλαμψεν ἐν προσθήκῃ Χάριτος καὶ αὐξήσει πνεύματος τοσοῦτον, ὥστε δεκαοκταετῆς τὴν ἡλικίαν ἀφιερῶθαι τῷ Κυρίῳ, εἰσελθὼν εἰς τὴν ἱστορικὴν ἱερὰν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου, παρὰ τῇ πλησιοχώρῳ τῆς Δεσφίνης καὶ παραθαλασσίᾳ κωμοπόλει Ἀντικύρη, χειροτονεῖται ἐν συνεχείᾳ καὶ ἀλληλοδιαδόχως Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος, ἐν ἔτει 1925ω καὶ ἐξῆς, μετὰ δὲ πενταετίαν ἐξελέγη καὶ ὡς Προεστὼς τῆς Μετανοίας αὐτοῦ, ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1930ω.

Πολλῶν ἔτι ὄντων ἐν Ἑλλάδι τῶν μὴ ἀποδεξαμένων τὴν ἄθεσμον εἰσαγωγὴν καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Δυτικοῦ Καλανδαρίου κατὰ τὸ ἔτος 1924ον, προσεχώρησεν ὁ θεοσεβὴς Ἰωσήφ εἰς τὴν Ἱερὰν Παρεμβολὴν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν ἔτει 1933ω, ἔργον ἀναλαβὼν Ὁμολογιακὸν καὶ Ἱεραποστολικὸν εἰς πολλὰς Ἑνορίας καὶ Κοινότητας ἐν διαφόροις τόποις τῆς νοτίου

Εὐβοίας, τῶν Θηβῶν καὶ τῆς Κορινθίας, προσελκύσας πλῆθος πιστῶν εἰς τὴν Πατρῶαν Παράδοσιν καὶ ἐγείρας κατ' αὐτοῦ τὴν μῆνιν καὶ τὸν διωγμὸν, ἐν πρώτοις τῶν Καινοτόμων, ἐν συνεχείᾳ τῶν στυγνῶν κατακτητῶν, εἴτα δὲ καὶ τῶν ἀθέων, τῶν ἐπιβουλευομένων τὴν τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Πίστιν καὶ τὴν Πατρίδα, κατὰ τὰ ἔτη 1941ον καὶ ἐφ' ἑξῆς.

Διαλάμπαντος τοῦ Ἱερομονάχου Ἰωσήφ, ὡς Καλοῦ Ποιμένος τῶν λογικῶν προβάτων τῆς Μιᾶς καὶ Μοναδικῆς Ποίμνης τῶν Ὁρθοδόξων, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος καὶ ἡ φήμη αὐτοῦ τοῖς ἀπανταχοῦ εὐσεβέσι, δι' ὃ καὶ ἐτιμᾶτο βαθέως ὑφ' ἀπάντων, ὡς Φιλακόλουθος καὶ Ἀγρυπνιστής, ὡς Νηστευτῆς καὶ Ἀσκητικός, ὡς Ἐξομολόγος καὶ Διδακτικός, ὡς Σεβάσμιος καὶ Εἰρηνικός, ὡς Φιλόξενος καὶ Ἀφιλοχρήματος, ὡς Ἐλεήμων καὶ Εὐσπλαγχνος, ὡς Ἀνιδιοτελὴς καὶ Θυσιαστικός, ὡς Ζηλωτὴς τῶν Πατρικῶν Θεσμιῶν καὶ Κανόνων.

Ὁλως ἔνθους καὶ πεφωτισμένος τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Χάριτι ὁ μακάριος Ἰωσήφ καὶ πλήρης ζήλου ἐνθέου, λαβὼν δὲ πληροφορίαν περὶ τοῦ ἐγγίζοντος μαρτυρικοῦ αὐτοῦ τέλους ὑπὸ τοῦ Προφήτου Ἡλίου, δὲν δειλιᾷ οὐδὲ φεύγει μακράν· συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἀρνησιπάρτιδων καὶ ἀρνησιχρίστων συμμοριτῶν

τὴν 20ὴν Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1944ου, ὑφίσταται σκληρὰς βασάνους καὶ ἐν τέλει σφαγιάζεται ἀπανθρώπως καὶ ἐνταφιάζεται προχείρως εἰς τὴν Ὀρεινὴν Κορινθίαν, παρὰ τῇ κωμοπόλει Παναρίτῃ, ἔνθα κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ ἐπομένου ἔτους 1945ου, κατόπιν θαυμαστῆς θεοσημείας, ἀνευρίσκονται τὰ χαριτόβρυτα αὐτοῦ ἱερὰ Λείψανα, ἀποπνέοντα εὐωδίαν θαυμαστὴν καὶ οὐράνιον, πρὸς δόξαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τέρψιν δὲ ἅμα καὶ ἁγιασμὸν τῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὕτω δέ, ὁ πολυεστεμμένος Δοῦλος τοῦ Θεοῦ Ἰωσήφ, τὸ κλέος τῶν Νεομαρτύρων, τὸ καύχημα τῶν Ὁσίων, ὁ ἔπαινος τῶν Ἱερέων καὶ ἡ Δόξα τῆς Εὐσεβοῦς Πατρίδος ἡμῶν, ἐν τῷ Ἀκτίστῳ Φωτὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἀγαλλόμενος, βοᾷ πρὸς τὰ τέκνα αὐτοῦ: **«Τὸν Ἀγῶνα τὸν Καλὸν ἠγωνισμαί, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα, τοὺς τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ὁμολογίας Στεφάνους εἴληφα, Οὓς ἀποδώσει καὶ πᾶσιν ὑμῖν ὁ Κύριος ἐν Ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐὰν παραμείνητε πιστοὶ εἰς τὰ Παραδεδομένα ἄχρι τέλους».**

Ταῖς Αὐτοῦ ἁγίαις
καὶ θεοπειθέσι πρεσβεΐαις,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν!

* * *

Κανόνων συνέχεια

Τῆς Θεοτόκου.
Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Χαῖρε πύλη, ἀδιόδευτε ἦν ὤδευσε, μόνος ὁ Ὑψιστος, ἐσφραγισμένη πηγὴ, χαῖρε θεῖον τέμενος, νόμου τῆς Χάριτος, χαῖρε γέφυρα, πιστοὺς πάντας μέταγουσα, πρὸς τὴν ἄνω κληρουχίαν.

Χαῖρε ὄρος, ἀλατόμητον ἀλάζευτον, ὃ προεώρακεν, ὁ Δανιὴλ

μυστικῶς, χαῖρε βάτε ἀκατάφλε-
κτε, ἣν ἐθεάσατο, ὁ βραδύγλωσ-
σος Μωσῆς, χαῖρε τὸ καύχημα,
Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων.

Χαῖρε ράβδος, Ἀαρὼν ἡ ὑπὲρ
ἐννοίαν, ἀναβλαστήσασα, τὸν
φυτουργὸν τῆς ζωῆς, χαῖρε Νό-
μου πλήρωμα, καὶ Προφητῶν ἡ
σφραγίς, χαῖρε Δέσποινα, χαῖρε
Παρθένε πάνσεμνε, Παναγία
Θεοτόκε.

Χαῖρε Μήτηρ, ἀπειρόγαμε τοῦ
Κτίστου Σου, Θεοχαρίτωτε, χαῖ-
ρε πιστῶν ἡ ἐλπίς, χαῖρε ἡ πηγά-
σασα ὕδωρ ἀλλόμενον, χαῖρε
καύχημα, καὶ θεῖον ἀγαλλίαμα,
τῶν πιστῶς Σε γεραιρόντων.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πατέρων θεῖους Ὅρους, Παρα-
δόσεις Ἁγίων, διαφυλάξας πι-
στῶς, τῇ Χάριτι Τριάδος, ἀπέ-
σβεσας τὴν φλόγα, προελθοῦσαν
ἐκ Δύσεως, ὧ Ἰωσήφ ἱερέ, τὸ
κλέος τῶν Μαρτύρων.

Χωρία Κορινθίας, τοῦ Ποιμέ-
νος ἀγῶνας, ἀναγνωρίζουσι, καὶ
Μάρτυρα Κυρίου, σαφῶς ὁμο-
λογοῦσιν, Ἰωσήφ τὸν μακάριον,
ἀναλωθέντα σεμνῶς, πρὸς δό-
ξαν τοῦ Κυρίου.

Δεσφίνης τὸν ἀστέρα, Ἱερέα Κα-
ρύστου, ἀναδειχθέντα τρανῶς,
τὸν μύστην τοῦ Σωτῆρος, ἐν στό-
ματι ἀθρώφ, Ἰωσήφ νῦν κηρύτ-
τομεν, πεφοινιγμένον ῥοαῖς αἰ-
μάτων Μαρτυρίου.

Θεοτοκίον.

● **Σὲ** ὡς Κυριοτόκον, καὶ πο-
λύφωτον Οἶκον, μακαριοῦμεν
Ἀγνή· Αὐγὴν Θείας Ἡμέρας,
ἀνέτειλας τῷ κόσμῳ, Ἰωσήφ δὲ
ὠδήγησας, Ὁμολογίας Ὁδῷ, καὶ
θείου Μαρτυρίου.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Παῖδας** εὐαγεῖς ἐν τῇ καμί-
νῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
σώσατο, τότε μὲν τυπούμενος,
νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκου-
μένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλου-
σαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας».

Χαίροις οὐρανῶν ὑψηλότερα,
πασῶν τε τιμιωτέρα θεῶν Τά-
ξεων, χαῖρε βάθος ἀπειρον, ὕψος
ἀκατάληπτον, χαῖρε τὸ ἰλαστή-
ριον τῆς ἄνω κλήσεως, τῆς τῶν
βροτῶν φθαρείσης οὐσίας, χαῖρε
Θεοτόκε, ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Χαῖρε τοῦ Θεοῦ τὸ θεῖον ὄρος,
καὶ πῖον τετυρωμένον ἀλατόμη-
τον, χαῖρε χωνευτήριον, τῆς φθα-
ρείσης φύσεως, χαῖρε παστὰς ἐ-
νώσεως, τῶν δύο φύσεων, ἐν Σοὶ
γὰρ τοῦ Θεοῦ αἱ πορεῖαι, ἀληθεῖς
ὁρῶνται, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Χαῖρε ἡ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου,
καὶ πλάκες τῆς Διαθήκης θεο-
λάξευτοι, χαῖρε τὸ κεφάλαιον,
Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, χαῖρε κρη-
πὶς τῶν Προφητῶν, ἁγία Δέσποι-
να, Μαρτύρων Ἀποστόλων τὸ

κλέος, χαίρε τῶν Ὁσίων, Παρθένη θυμηδία.

Χαίρε θησαυρὲ θείων Χαρίτων, καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία Πάναγνε, χαίροις ἐγκαλλώπισμα, πάντων τῶν ὑμνούντων Σε, χαίρε λιμὴν ἀχείμαστε, καὶ ὀρμητήριον, πλεόντων τῷ τοῦ βίου πελάγει, χαίρε θλιβομένων, παράκλησις Παρθένε.

Τοῦ Ἀγίου.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τῆς Εὐσεβείας θεῖον πυρσόν, ἀνυμνοῦμεν, Ἰωσήφ τὸν μακάριον πάντες, καὶ Ὁμολογίας, Αὐτοῦ διακρατοῦμεν.

Λογομαχία σχισματικῶν, νῦν παυσάτω, Ἰωσήφ πρεσβειῶν Σου δυνάμει, καὶ ἀνυψωθήτω, τὸ κῦρος τῶν Πατέρων.

Ὁρθοδοξίας ὑφηγητής, ἀνεδείχθης, Ἰωσήφ τοὺς ἀθέους ἐλέγξας, καὶ ἐσφαγιάσθης, ὡς ἄκακον ἄρνιον.

Θεοτοκίον.

● **Δ**ύο στεφάνων ἀξιοθεῖς, ὁ Σὸς δοῦλος, Ὁσιότητος καὶ Μαρτυρίου, Ἰωσήφ ὁ πάνυ δι' ὃ Σε μεγαλύνει.

Καταβασία· Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Ἄ**πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὔλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ

βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε».

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Μαρία Θεόνυμφε, κόσμου ἀντίληψις, χαίρε ἄστρον ἄδυτον, φωτὸς δοχεῖον, Τριάδος τέμενος, χαίρε τοῦ Λόγου σκὴνωμα, καὶ πάντων στήριγμα, τῶν βοώντων· Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Χαίρε ἡ χρυσῇ, λυχνία καὶ τράπεζα, πιστοὺς ἐκτρέφουσα, χαίρε ἀγεώργητε, γῇ ζωηφόρον, στάχυν βλαστήσασα, χαίρε πηγὴ βλυστάνουσα, ὕδωρ φυσίζων, τοῖς βοῶσι· Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Χαίρε ἡ παστάς, ἐν ἧ ἐνυμφεύσατο, Θεὸς τὴν φύσιν ἡμῶν, χαίρε ἡ κατάκαρπος, ἐλαία πάντας καθιλαρύνουσα, χαίρε λουτὴρ ἀκένωτε, θείας καθάρσεως, τῶν βοώντων· Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Χαίροις νοητῇ, κογχύλῃ ἡ βάψασα, τὴν ἀλουργίδα Θεοῦ, χαίρε τὸ πολύτιμον, καὶ θεῖον μύρον, εὐωδιάζον πιστοὺς, χαίρε τεῖχος ἀπόρθητον, καὶ καταφύγιον, τῶν βοώντων· Χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἀγίου.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἀδέτωσαν Χορεῖαι, πᾶσαι Ὁρθοδόξων, ἐν εὐφροσύνῃ τιμῶσαι, σεπτὸν Ἰωσήφ, Αἰκατερίνην ὁμοῦ τε, τοὺς Νεομάρτυρας.

Παυσάσθωσαν οἱ λῆροι, καὶ αἱ σοφιστεῖαι, τῶν Καινοτόμων ἐν Πίστει, ἀθέων ὁμοῦ, τοῦ Ἰωσήφ δὲ οἱ ἄθλοι Χριστὸν ὑψούτωσαν.

Τὸ βλάστημα Δεσφίνης, κλέος Κορινθίας, καὶ τὸν Ποιμένα Καρύστου, λαμπρὸν Ἰωσήφ, τὸν ὀλε-

τῆρα τῆς πλάνης, ἐγκωμιάσωμεν.

Θεοτοκίον.

● **Κ**υῆτορ τοῦ Σωτῆρος, ῥᾶνον μοι τὴν Δρόσον, καὶ τὴν Χαρὰν Παρακλήτου, καὶ φέγγος μοι δός, τὸν Ἰωσήφ νῦν ποθοῦντα, αἰεὶ προβάλλεσθαι.

Καταβασία· Ἄπας γηγενής.

* * *

Ἐξαποστειλάρια

Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν Μάρτυρα τιμήσωμεν, αἰσχύναντα τὸ ἄθεον, ἀρνησιπάτριδον δόγμα, ὁμοῦ καὶ Δύσεως δόξας· πρότυπον δὲ γενόμενον, τῶν Ποιμένων Κυρίου· Συγκρητιστῶν ἀπώλεια, ὀφθέντα Χάρτι θείᾳ, τὸν Ἰωσήφ ἐκ Δεσφίνης.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρίαν τὴν θεόνυμφον, τὴν τέξασαν τὸν Κύριον, ἔργοις καὶ λόγοις τιμῶμεν· Μαρτύρων ἅμα τὸ κλέος, καὶ Ἰωσήφ τὸ καύχημα, τοῦ τῆς Πίστεως κήρυκος· ζήλου γὰρ θεοῦ ἐπλησεν, Αὐτοῦ καρδίαν ἡ Μήτηρ, ὁμολογῆσαι Σωτῆρα.

* * *

Εἰς τοὺς Αἶνους

Ἰστῶμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Δεῦτε συμφώνως ἐν ὕμνοις, πίστει δοξάσωμεν, τὴν σεβασμίαν Μνήμην, Ἰωσήφ τοῦ γενναίου, τοῦ πόθῳ διαπύρω, πρὸς τὸν Χριστόν, Καινοτόμους ἐλέγξαντος, καὶ τῶν ἀθέων τὴν πλάνην, δαιμονικὴν, τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. (δις)

Τοῦ Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, ζῆλον ἐζήλωσας, Μωϋσέως τὸ πρᾶον, τοῦ Δαβὶδ τὴν ἀνδρείαν· πάντων τε Ἀγίων, τὰς Ἀρετάς, ἐμιμήσω πανόλβιε· ὅθεν λαμπρῶς Μαρτυρίου, ὦ Ἰωσήφ, τοῦ στεφάνου κατηξίωσαι.

Τὸν Νεομάρτυρα πάντες, δεῦτε τιμήσωμεν, τὸν καθελόντα πάσας, Καινοτόμων τὰς δόξας· ἄξιον Προδρόμου τὸν μιμητὴν, τοὺς ἀθέους ἐλέγξαντα, καὶ τιμηθέντα ἀξίως, παρὰ Θεοῦ, Ἰωσήφ τὸν παμμακάριστον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τῶν Γνησιοφρόνων αἱ Χορεῖαι, Ἰωσήφ τὸν Νεομάρτυρα τιμῶμεν· Οὗτος γάρ, ἀποστολικῶς βιώσας, ὠδήγησεν ἀπλανῶς, τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, εἰς τοὺς λειμῶνας τῶν Πατέρων, καὶ τῶν Συνόδων τὰ Θεσπίσματα· στηλιτεύσας δὲ γενναίως, αἰρέ-

σεις τῆς Δύσεως, Πατρῶν Κα-
λανδάριον ἐκράτυνε· καὶ τῶν
ἀπίστων διήλεγξε, διδασκαλί-
ας καὶ πράξεις ἀντιθέους· ὅθεν
ἀπανθρώπως, καὶ μαχαίρα τε-
λειωθείς, ὡς σφάγιον ἱερόν, τῷ
Σωτῆρι ἡμῶν Χριστῷ προσηνέ-
χθη, θυσία εὐπρόσδεκτος.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Μακαρίζομέν Σε Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν Σε οἱ Πι-
στοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρη-
κτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν,
καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

* * *

Δοξολογία Μεγάλη.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόλυσις.

* * *

Ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ

Τυπικά.

Ὁ Ψαλμὸς ρβ', Ἦχος πλ. δ', ὡς καὶ
ὁ Ψαλμὸς ρμε', Ἦχος β'.

Μακαρισμοί.

Ἰστῶμεν Στίχους ζ' καὶ ψάλλο-
μεν ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Θεοτό-
κου καὶ τοῦ Ἀγίου, ἐκ τῆς Ὁδῆς γ'
καὶ ἐκ τῆς Ὁδῆς ζ'.

Ἀπόστολος.

Βλέπε Δεκεμβρίου ΙΕ', Β' Τιμ. α'
8-18.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 25.

Εὐαγγέλιον.

Βλέπε, Δεκεμβρίου ΙΕ', τὸ τῆς
Θείας Λειτουργίας, ἐκ τοῦ κατὰ
Μάρκον, β' 23-γ' 5.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 27.

Κοινωνικόν.

Ψαλμὸς ρια' 6.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

* * *

Μεγαλυνάριον

Ἦχος πλ. δ'.

Θέσμια Πατέρων τὰ Ἱερά, Χάριτι Κυρίου, ὑπεστήριξας Ἰωσήφ, καὶ
Δύσεως Πλάνην, καὶ ζόφον τῶν ἀπίστων, ἐνστάσει Σου γενναίᾳ,
σοφῶς διέλυσας.

* * *

**Ἐπίγραμμα ιαμβικὸν
εἰς τοὺς Ἁγίους Νεομάρτυρας**

«**Αἶνους καὶ Ὠδάς**, οἱ φίλαθλοι σὺν πόθῳ,
Ἄδωμεν αἰεὶ, τοῖς νέοις τῶν **Μαρτύρων**.
Ὁ γὰρ γεραίρων **Μάρτυρας**, **Χριστοῦ Φίλους**,
Χριστὸν γεραίνει, τὸν **Φίλον** τῶν **Μαρτύρων**» .

(Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

†

Τῷ δὲ Δοτῇρι
καὶ Εὐεργέτῃ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ θεῷ Παρακλητῷ,
δόξα, προσκύνησις,
καὶ εὐχαριστία!
Ἀμήν!

Πανηγύρεις τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ εἰς τὴν Δεσφίνα.
Ναὸς Εὐαγγελιστρίας.

Ο Νεομάρτυς Ίωσήφ (καθήμενος) έμπροσθεν του Ίερού Ναού Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Άετου-Καρύστου, μετά του έκκλησιάσματος.

Άπο τήν κίνησιν τών Παραρτημάτων μας*

Ο περιοδεύων τήν Έπαρχίαν Καρύστου Ίερεϋς τής ιερᾶς ήμῶν Κοινότητος, γράφει ήμίν εκείθεν έπιστολήν, άξίαν νά δημοσιευθή πρός γνώσιν τών άπανταχοϋ άδελφών (σημ. τών «Πατρίων», ό έπιστολογράφος εΐναι ό π. Ίωσήφ).

«Μέ τήν βοήθειαν του Παναγάθου Θεού και τής Υπερευλογημένης Θεοτόκου, εύρισκόμεθα εις τήν εύχάριστον θέσιν νά ανακοινώσωμεν Υμίν, ότι έχομεν πλήρη έλευθερίαν, λειτουργούντες κανονικώς εις τό Καθολικόν (Κεντρικόν) Ναόν και έορτάζομεν όλας τās έορτάς, τών Όρθοδόξων προσερχομένων προσκυνητών και εκ τών περίξ χωρίων, ήτοι από τούς Μύλους, Μετόχι, Λυκόρεμα, Κάρυστον, Μικουνίδη, Γραμπάν και Καμάριον. Μάλιστα του Αγίου Ανδρέου μετέβημεν και έλειτουργήσαμεν εις τόν Κεντρικόν Ναόν του Μετοχίου, χωρίου άποτελουμένου εκ 55 οικογενειών. Οί Ίερείς έχουν τρομοκρατηθή, διότι οί ένοριταί των φεύγουν από τās νεωτεριζούσας Έκκλησίας.

Έπίσης του Αγίου Νικολάου έωρτάσαμεν μεγαλοπρεπώς εις τόν Κεντρικόν Ναόν τής Κοινότητος Άετου και κατόπιν άποφάσεως τής Έκκλησιαστικής Έπιτροπής εκάναμε πρόσκλησιν προς τήν παλαιάν τοιαύτην, όπως μās παραδώση τό Ταμείον, και ταύτης άρνηθείσης, άπεστείλαμεν τὰ τής εκλογής εις τόν Είρηνοδίκην προς έγκρισιν».

(*) Περιοδ. «Τα Πατρια» (δημοσίευμα του «Κήρυκος τών Όρθοδόξων»), τόμος Η΄, 1988, επανέκδ. Β΄, Πειραιεύς 1993, σελ. 75-76. • Έπιμέλ. ήμετ.

Περὶ τῶν ἐν ἐκάστη Ὠδῇ τῶν Κανόνων τοῦ Ὁρθρου ψαλλομένων Τροπαρίων*

α. Ἐν ἐκάστη Ὠδῇ τῶν Κανόνων τοῦ Ὁρθρου, τὰ Τροπάρια τῶν Κανόνων μετὰ τοῦ Εἱρμοῦ ὀφείλουσι γίνεσθαι ἰδ', ἐκτὸς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων, ὅτε γίνονται ὡς ἐν ταῖς περὶ αὐτῶν διατάξεσι διαλαμβάνεται.

β. Εἰς τοὺς Κανόνας τοὺς εἰς οἵανδήποτε ἄλλην περίστασιν ψαλλομένους οὐκ ἐστὶν ὠρισμένη ἡ ποσότης τῶν τροπαρίων ἐκάστης Ὠδῆς. Μόνον ἀνάγκη ἐστίν, ἵνα ἐν ἐκάστη Ὠδῇ ὧσιν ἄρτια τὰ Τροπάρια, διὸ καὶ ἐὰν ὧσι γ' δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον ἵνα γίνωσι τέσσαρα, ἐὰν ὧσι ε' δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον ἵνα γίνωσιν ἕξ, καὶ οὕτω καθεξῆς· ἐὰν δὲ ὧσιν ἄρτια, οὐδὲν διπλασιάζομεν.

γ. Εἰς τὰς Μνήμας τῶν ἐορταζομένων Ἀγίων, ἐν αἷς οὐ ψάλλεται Παρακλητική, ὅταν τύχωσιν ἐκτὸς Κυριακῆς, προεορτίων, μεθεόρτων καὶ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου *Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς* (ἦτοι ὁ τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ζ' καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου εἰς η'.

• Μόνον ἐν ταῖς Μνήμαις τοῦ Θεολόγου Ἰωάννου (Σεπτεμβρίου κς'), Ἀποστόλου Ἀνδρέου, Ἀγίου Νικολάου, Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ Ἀγίου Παντελεήμονος, ὑπάρχει δι' ἐκάστην αὐτῶν ἴδιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀναγράφεται ἐν τοῖς Μηναίοις.

• Ἐν δὲ ταῖς Μνήμαις τοῦ Γενεθλίου τοῦ Προδρόμου, καὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων τῶν τε κορυφαίων καὶ τῶν δώδεκα (κθ' καὶ λ' Ἰουνίου), ἐν τῷ Ὁρθρῳ Κανὼν τῆς Θεοτόκου οὐ ψάλλεται (ἐκτὸς ἐὰν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ), ἀλλὰ λέγεται ὁ πρῶτος Κανὼν τοῦ Ἀγίου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η' καὶ ὁ δεῦτερος ἄνευ τῶν Εἱρμῶν εἰς ζ'.

(*) Βλ. Γεωργίου Ῥήγα Οἰκονόμου, *Τυπικόν, Λειτουργικὰ Βλατάδων* – 1, σελ. 92-94, ἔκδ. Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσσαλονίκη 1994.

(**) Θεόδωρος Β' Λάσκαρις (1229-1258). Αὐτοκράτωρ Νικαίας ἀπὸ τοῦ 1254, συγγραφεὺς καὶ ποιητής, υἱὸς τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου Βατάτζη (1193-1254). Ἀσθενικῆς φύσεως καὶ καλλιτεχνικῆς ιδιοσυγκρασίας. Τὰ Ὑμνογραφικὰ αὐτοῦ ἔργα ἐκφράζουν βαθύτερον τὴν θρησκευτικὴν αὐτοῦ διάθεσιν καὶ τὴν συντριβὴν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ καὶ τῇ σωματικῇ ταλαιπωρίᾳ. Εἶναι ὁ ποιητής τοῦ Μεγάλου Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τὴν Θεοτόκον. Ἡ παιδεία αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἐξαίρετος ὡς ποιότης καὶ εὐρεῖα εἰς ἕκτασιν. Ἐργαψε ποικίλα, θεολογικά, φιλοσοφικά, λογοτεχνικά.

Ἱερὸς Ναὸς Εὐαγγελιστρίας.
Δεσφίνα.

Μοναχή Χαριτίνη (ἐκ δεξιῶν).

Ἱερὸς Ναὸς Εὐαγγελιστρίας.
Δεσφίνα.

Ἱερὰ Μονὴ Τιμίου Προδρόμου.
Δεσφίνα.

Ἐπίμετρον

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου

Ματθαῖον κδ' 42-47. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Σεπτεμβρίου Α', Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, τὸ τῆς Θείας Λειτουργίας.

[Εἶπεν ὁ Κύριος:] Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἶδατε ποία ὥρα ὁ Κύριος ὑμῶν ἔρχεται.

Ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ ἤδει ὁ οἰκοδεσπότης ποία φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἅν, καὶ οὐκ ἂν εἶασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἑτοιμοί, ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος, ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ;

Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὕρησει ποιοῦντα οὕτως.

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

* * *

Ἀπόστολος

Πρὸς Τιμόθεον Β', β' 1-10. Βλ. Ἀποστολάριον, Ὀκτωβρίου ΚΖ', Ἀγίου Δημητρίου.

Α. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ξγ' (63ος).

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. (δις)

Α. Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Λ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Δ. Σοφία!

Α. Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

[Τέκνον Τιμόθεε,] ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι.

Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ.

Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ.

Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν.

Νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου,

ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται.

Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Α. Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 41' (91ος).

Δ. Πρόσχωμεν!

Α. Ἀλληλούϊα. (γ')

Α. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥσεὶ ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Α. Ἀλληλούϊα. (γ')

Α. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Α. Ἀλληλούϊα. (γ')

*** * ***

Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ι. Εἰρήνη πᾶσι!

Α. Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δ. Πρόσχωμεν!

Α. Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Εὐαγγέλιον Θείας Λειτουργίας

Ματθαῖον ι' 32-36, ια' 1. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Σεπτεμβρίου Δ', Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, τὸ τῆς Θείας Λειτουργίας.

[Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·] Πᾶς ὃς τις ὁμολογήσει ἐν Ἑμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὼ ἐν αὐτῷ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς Μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·

Ὅς τις δ' ἂν ἀρνήσῃται Με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὼ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς Μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν.

Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ θυγατέρα κατὰ τῆς μητρὸς αὐτῆς, καὶ νύμφην κατὰ τῆς πενθερᾶς αὐτῆς.

Καὶ ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου, οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ.

Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς Αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν.

Ⓐ. Ἀναγνώστης. Ⓐ. Διάκονος. Ⓐ. Ἱερεὺς. Ⓐ. Λαός.

Ὁ ζήλος τῶν ἐν Δεσφίνῃ Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν*

Δεσφίνα (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).

Ἡ ἄφιξις ἐξ Ἀθηνῶν τοῦ Ἀδελφοῦ κ. Παν. Κοντούλη εἰς τὸ χωρίον μας ἐσήμανε τὴν ἀνάνησίν μας ἐκ τοῦ ληθάργου τῆς πλάνης, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπὶ τόσα ἔτη μᾶς ἐκράτουν ἢ κρατοῦν αἰχμαλώτους των οἱ καινοτόμοι ποιμένες. **Μ**όλις οὗτος μᾶς ὑπέδειξε τὴν πλάνην μας, εὐθὺς ἀμέσως συνήλθομεν καὶ συνοδευόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, μετέβημεν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, εἰς τὸν ὁποῖον χάρις εἰς τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ καὶ ἀδελφοῦ μας ἐν Κυρίῳ, ἐκκλησιάσθημεν καὶ ἐδοξολογήσαμεν τὸν Θεόν. **Σ**ημειώσατε, ὅτι Ἱερέα δὲν εἶχαμεν. **Ἐ**ν τούτοις, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψαλμωδίας καὶ τῆς ἀναγνώσεως τῶν διατεταγμένων ἡσθανόμεθα μίαν ἐνδόμυχον χαρὰν καὶ ἐν ἰδιαίτερον αἴσθημα. **Εἰς** τὴν ὕμνωδιαν μετέσχον καὶ αἱ Μοναχαὶ τῆς γειτονικῆς Μονῆς (σημ. ἦσαν αἱ Μοναχαὶ τῆς Γερωντίσσης Χαριτίνης), αἱ ὁποῖαι μᾶς κατέθελξαν μὲ τὴν λεπτὴν καὶ γλυκυτάτην των φωνήν. **Εἶ**χομεν δέκα ἔτη νὰ ὑμνήσωμεν τὸν Κύριόν μας σύμφωνα μὲ τὴν θρησκευτικὴν μας συνείδησιν καὶ ὅχι καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν καινοτόμων. **Ἐ**ξόχως διαφωτιστικὴ ὑπῆρξεν ἡ διδασκαλία τοῦ κ. Κοντούλη. **Μ**ετὰ τὸ πέρασ τῆς ἱερᾶς αὐτῆς συγκεντρώσεώς μας, κοινῇ συμφωνίᾳ, συνεγκεντρώθημεν ἐκ νέου τὸ ἐσπέρας ἔξωθι τοῦ χωρίου, ἐξεκινήσαμεν, περὶ τοὺς διακοσίους ἀδελφοὺς διὰ τὴν Μονὴν τοῦ Προδρόμου, ὅπου ἐγίναμεν δεκτοὶ ὑπὸ τῶν Μοναχῶν.

Ἐψάλη πανηγυρικὸς Ἑσπερινὸς καὶ ἐπηκολούθησεν Ἀγρυπνία, περὶ τὰ χαράγματα δὲ ὁ Ὁρθρος, καὶ ὅ,τι ἄλλο μᾶς ἐπετρέπετο ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, καθ' ὅσον ἡ Μονὴ στερεῖται ἱερέως. **Ἐ**πιστρέφοντες εἰς τὸ χωρίον μας, οἱ καινότομοι ἱερεῖς ἤρχισαν χλευάζοντες ἡμᾶς, λέγοντες, ἐννοοῦντες τὸν κ. Κοντούλην, “αὐτὸς εἶναι ὁ παπᾶς σας;”... **Π**ροσεπάθουν δὲ νὰ ἐξεγείρουν καὶ τὴν ἀστυνομίαν, ἵνα τὸν συλλάβῃ.

Ἐπίσης, χάριν εἰς τὰ ἐνεργείας τοῦ κ. Κοντούλη, συνεστήσαμεν Παράρτημα. **Ἐ**ξελέγη δὲ 12μελὴς Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Ἀδελφῶν κκ. Ν. Παπαγεωργίου Προέδρου, Χρήστου Παπαγεωργοπούλου ἀντ/ου, Μέγα Τζαρέφη, Ν. Ἀγγελίτου, Ι. Παπαγεωργοπούλου, Χρ. Κρεμμύδα, Χαρ. Ζέρβα, Ν. Μπερνικόλα, Ἰ. Μαυρίτη, Χαρ. Κόλλια καὶ Ἰ. Σάρκου.

(*) **Π**εριοδ. «Τὰ Πάτρια» (δημοσίευμα τοῦ «Κήρυκος τῶν Ὁρθοδόξων», ἀριθμ. 127/18.9.1930), τόμος Η', 1988, ἐπανεκδ. Β', Πειραιεὺς 1993, σελ. 35-36. • **Ἐ**πιμέλ. ἡμετ.

Ἐπὶ τέλους, ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὸς Λαὸς λύει μόνος του τὸ ζήτημα*

Ἀφοῦ ἡ Ἱεραρχία καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Πατροπαραδότου Ἡμερολογίου, ἤρχισεν ὁ Λαὸς, ἐπιγνώμων τῆς ἀποστολῆς του, νὰ λύῃ μόνος του τὸ ζήτημα.

Οὕτως, εἰς τὴν Κοινότητα Ἀετοῦ Καρύστου συμφωνήσαντες ἅπαντες οἱ κάτοικοι, ἀνερχόμενοι εἰς 120 οἰκογένειας, ἐπανήλθον εἰς τὸ Πάτριον σέβας, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν Κεντρικὸν Ἑνοριακὸν Ναόν, ἐλειτούργησαν καὶ ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦμενοι δι' Ἱερέως μετακληθέντος ἀπὸ ἀλλοῦ. Διότι (δέον νὰ σημειωθῇ μὲ τὰ μεγαλύτερα καὶ μελανώτερα γράμματα), ὁ ἐντόπιος Ἱερεὺς, παρ' ὅλον ὅτι ἔμεινε μόνος του, μονώτατος, δὲν ἠκολούθησε τὸ Ποίμνιόν του.

Πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἀνωτέρω Κοινότητος ἀπευθύνομεν θερμὰ συγχαρητήρια, διὰ τὴν εὐλάβειάν των πρὸς τὰς Ἱεράς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὸν κατὰ Θεὸν αὐτῶν ζῆλον. Καὶ εἰς πάντας μὲν γενικῶς, ἰδιαίτερώς δὲ εἰς τοὺς πρωτοστατήσαντας εἰς τὸ μέγα τοῦτο καλὸν κκ. Παναγῇ Τζένην, Ἀργύριον Κόλλιαν, Δημ. Σαρλάνην, Δημ. Μήλαν, Ἰωάννην Νόβαν, Παναγ. Τρίμπαλην, Δημ. Μούτσην, Ἰωάννην Βελισσάριον, Γεωργ. Στουρναίτην καὶ Παναγ. Λουμίδην.

Ἴδου παράδειγμα πρὸς μίμησιν καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ λυθῇ οὕτω τὸ ζήτημά μας καὶ νὰ ἡσυχάσωμεν ἀπὸ τὸν σάλον, ὃν ἡγείρεν ἡ ἀσύνετος τακτικὴ τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου.

(*) Περιοδ. «Τὰ Πάτρια» (δημοσίευμα τοῦ «Κήρυκος τῶν Ὁρθοδόξων», ἀριθμ. 187/12.ΙΙ.1934), τόμος Η', 1988, ἐπανέκδ. Β', Πειραιεὺς 1993, σελ. 57-58. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Ὁ Νεομάρτυς Ἰωσήφ, ὡς Ἐφημέριος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Καρύστου, μὲ τὸ 12μελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Παραρτήματος.

Ἡ μὲ σταυρὸν (+) σημειούμενη,
εἶναι ἡ οἰκία ὅπου ἐγεννήθη ὁ Νεομάρτυς Ἰωσήφ.

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας.
Δομβραῖνα Θηβῶν.

Θεϊκὴ εἰδοποιήσις γιὰ τὸ Μαρτύριον!*

Ἐνα μῆνα πρὸ τοῦ μαρτυρικοῦ του θανάτου καὶ μετὰ τὸ Πάσχα τοῦ ἔτους 1944, ὁ π. Ἰωσήφ λειτουργοῦσε στὸν Προφήτην Ἡλία, στὸ χωριὸ Λαλιώτη.

Τὴν ὥραν τῆς Θείας Λειτουργίας, μπῆκε στὸ Ναὸ ἕνας ἄγνωστος γιὰ ὅλους τοὺς ἐκκλησιαζομένους, ἕνας λευκογένης καὶ σεβάσμιος Γέροντας. Προχώρησε μὲ πολλὴ εὐλάβεια μέσα στὸν Ναό, καὶ στάθηκε μπρὸς στὶς Εἰκόνες τοῦ Τέμπλου τοῦ Ναοῦ. Παρακολουθοῦσε μὲ μεγάλο σεβασμὸ τὴν Θείαν Λειτουργία. Ὅσιν ὥρα λειτουργοῦσε ὁ π. Ἰωσήφ, ὁ ἄγνωστος καὶ σεβάσμιος Γέροντας μὲ τὴν ὁλόλευκη γενειάδα του δὲν ἔβγαλε τὰ μάτια του ἀπὸ πάνω του. Σὰν τελείωσε ἡ θεία Λειτουργία καὶ ὁ π. Ἰωσήφ μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν ἦταν ἕτοιμος νὰ μοιράσῃ τὸ ἀντίδωρον, τὸν πλησίασε ὁ ἄγνωστος Γέροντας, καὶ ψιθυριστά, γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀκούσουν οἱ ἄλλοι, τοῦ εἶπε: «Παπᾶ μου, ὅση ὥρα λειτουργοῦσες, τὰ ἄμφιά σου ἔσταζαν αἷμα! Αὐτὸ μὴ τὸ ξεχνᾷς!»... Καὶ προτοῦ δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, ἔφυγε ἡσυχα-ἡσυχα, ὅπως εἶχε ἔλθῃ.**

Φωτογραφία τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ.

* * *

Μιὰ Κυριακὴ μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, στὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος στὸ Ξυλόκαστρον, μᾶς διηγήθη ὁ Κώστας Βηλλαῤῃς, ἐπίτροπος τότε τοῦ Ναοῦ, «μὲ κάλεσε στὸ σπίτι του ὁ π. Ἰωσήφ καὶ μᾶς ἔκαμε τὸ τραπέζι, ἐμένα καὶ τὸν κουμπάρο μου τὸν Χατζηχρήστον.

Ἐκεῖ πού τρώγαμε καὶ συζητούσαμε διάφορα, σὲ κάποια στιγμή στήλωσε τὰ μάτια του ἐπάνω μου καὶ μοῦ εἶπε μελαγχολικά, σὰν νὰ “παραμιλοῦσε”,

- Κώστα, ἐμένα θὰ μὲ σφάξουν οἱ κομμουνιστές!...

Τάχασα. Σὰν συνῆλθα, εἶπα:

- Μά, τί λὲς παπᾶ μου;... καὶ πετάχθηκα ὀρθιος. Πῶς τὸ ξέρεις αὐτό;

- Κάθησε Κώστα,... ἀπήντησε ἡρεμα. Μὴ ρωτᾷς περισσότερα! Τὸ μήνυμα αὐτὸ τὸ ἔλαβα τίς προάλλες πού λειτούργησα στὸν Προφήτη Ἡλία στοῦ Λαλιώτη.

- Αὐτὰ μᾶς εἶπε, καὶ δὲν ξαναμίλησε γι’ αὐτό»***

* * *

Πρὸς τὸ Μαρτύριον!...*

Στις 19 Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1944, κατὰ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον, ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Ξυλόκαστρον πεζῇ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν νεαρὸ Χρῆστο Παρίδη καὶ τὴν ἀδελφὴ τῆς Αἰκατερίνης Μούτση, ἀνέβηκαν στὸ χωριὸ Λαλιώτη. Τὴν ἄλλην ἡμέρα ἐώρταζε ὁ Ναὸς τοῦ ἀγαπημένου

του Ἀγίου, ὁ Προφήτης Ἡλίας, καὶ θὰ ἐρχόντουσαν ὅλοι οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀπὸ τὰ γύρω χωριὰ γιὰ τὸ Πανηγύρι...

Τὸ σούρουπο ἔφθασαν στὸ Λαλιώτη καὶ κατ' εὐθεΐαν πῆγαν καὶ ἔμειναν στὸ σπίτι τοῦ «ψυχογιοῦ» του.

Ὁ Γιάννης Μούτσης μόλις τοὺς εἶδε τρόμαξε.

- **Γ**ιατί Πατέρα ἦλθες; **Ἐ**δῶ οἱ ἀντάρτες σφάζουν!

- **Μ**ὴ φοβᾶσαι, παιδί μου. **Ὁ**,τι εἶναι νὰ γίνη, τοῦτο θὰ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ!

Ξαπόστασαν, καὶ ἐπειδὴ ἀπαγορευόταν ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὰ σπίτια μετὰ τὸ σούρουπο, διάβασαν τὸν Ἑσπερινὸ τοῦ Προφήτη στὸ σπίτι.

Σὰν τέλειωσαν καὶ ἐτοιμάσθηκαν νὰ φᾶνε τὸ βραδυνό τους, ἀκούσθηκαν φωνὲς ἀπ' ἔξω:

- **Μ**ούτση!... **Μ**ούτση!...

Βγῆκε ἔξω ὁ Γιάννης, καὶ εἶδε δύο συγχωριανούς του ἀντάρτες ποὺ ἔκαμαν «περιπολία».

- **Αὔ**ριο τὸ πρωῒ, τοῦ εἶπαν, νὰ ἔλθῃ ὁ παπᾶς στὸ «Φρουραρχεῖον», γιὰ μιὰ «ἀνάκρισι»,... καὶ ἔφυγαν.

Μπαίνοντας στὸ σπίτι ὠχρὸς ὁ Γιάννης, τὸν ἐρωτᾷ ὁ π. Ἰωσήφ, τί τὸν ἤθελαν.

- **Ἐ**σένα ἤθελαν...

Ὁλοι οἱ οἰκεῖοι τὸν παρεκάλεσαν νὰ φύγῃ γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον γιὰ τὴν ζωὴν του. **Γ**ύρισε καὶ τοὺς κοίταξε περίλυπος καὶ τοὺς εἶπε: **«Φ**υγόδικος στήν ὅποιανδήποτε ἀπόφασί τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ γίνω»!

Τοὺς παρεκάλεσε μόνο, νὰ φυγαδεύσουν τὸν νεαρὸ Παρίδη, ὅπως καὶ ἔγινε.

Δὲν εἶχε χαράξει, ὅταν ὁ π. Ἰωσήφ σηκώθηκε, χωρὶς νὰ ξυπνήσῃ κανένα, καὶ διάβασε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Προφήτη Ἡλίας, ἐτοιμάσθηκε καὶ περίμενε...

Εἶχε βγῆ ὁ ἥλιος, ὅταν οἱ ἀντάρτες ἦλθαν νὰ τὸν πάρουν. **Ζ**ήτησε ἀπὸ τὸν Γιάννη νὰ τοῦ «δανείσῃ» τὰ παπούτσια του, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ περπατᾷ, τοὺς ἀποχαιρέτησε, καὶ ἀκολούθησε τοὺς ἀντάρτες στὸ «Φρουραρχεῖον». **Τ**οὺς ἀκολούθησε καὶ ὁ Γιάννης, ὁ ὁποῖος διεμαρτυρήθηκε στὸν «φρούραρχον», Δημήτρῃ Κολλιοῦ, γιὰ τὴν σύλληψίν του.

Στὶς διαμαρτυρίες του, ἀπάντησε ὅτι εἶχε ἐντολὴ νὰ τὸν συλλάβῃ καὶ νὰ τὸν στείλῃ στὸ «Στρατηγεῖο», στὸν Μικρὸ Βάλτο.

Καὶ πράγματι. **Μ**ὲ τὴν συνοδεία δύο ἀνταρτῶν, τὸν ἀνέβασαν στὸν Μικρὸ Βάλτο καὶ τὸν παρέδωσαν στὸ «Στρατηγεῖο».

Ἐκεῖ κατάφερε ὁ π. Ἰωσήφ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Δημήτρῃ Ρομπόρα, ὁ ὁποῖος δὲν τὸν πρόλαβε. **Ὁ** «κομισσάριος» Παπαχριστόπουλος μὲ «διαβιβαστικὸ» τὸν ἀπέστειλε συνοδεία στὴν ΟΠΛΑ στὰ Στύλια (Βλαντουσα) στὸν φοβερὸ Γιαννίδη. **Ἡ** ἀπόφασίς εἶχε ἐκδοθῇ ἀπὸ τοὺς Παπαχριστόπουλο καὶ Καπετὰν Βράχον: **Θ ἄ ν α τ ο ς !**

Ὁ ἀείμνηστος Ρομπόρας μάταια παρακαλοῦσε τὸν Παπαχριστόπουλον νὰ σώσῃ τὸν παπα-Ἰωσήφ. **Ἦ**ταν ἀνένδοτος, καὶ μὲ ἀπειλὲς τὸν ἔδιωξε!

Απὸ τὰ Στύλια, μὲ συνοδεία τῶν δημίων του, τὸν προώθησαν στὸ Παναρίτη, ποὺ θὰ ἦταν καὶ ὁ τόπος τοῦ μαρτυρίου του.

* * *

Τὸ Μαρτύριον!...*

Ζημέρωσε ἡ 22α Ἰουλίου, ἡμέρα Τετάρτη, ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Μαρκέλλης τῆς Χιοπολίτιδος, κατὰ τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον. **Τ**ὴν ἡμέραν αὐτήν, καθ' ὅλες τὶς ἐνδείξεις ἀπὸ πληροφορίες μας, διάλεξαν οἱ τύραννοι νὰ ἐκτελέσουν τὸν π. Ἰωσήφ. **Π**ρῶτ' ἦταν, ἀπόγευμα ἦταν, βράδυ ἦταν, κανένας δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς τὸ βεβαιώσῃ μὲ σιγουριά.

Μὲ διαταγὴ τοῦ περιβόητου καὶ αἰμοχαροῦς Γιαννίδη, τρεῖς νεαροὶ κομμουνιστοσυμμοριῖτες, δύο ἀπὸ τὸν Παναρίτη καὶ ἓνας ἀπὸ τὴν Κόρινθον, πῆραν τὸν π. Ἰωσήφ ἀπὸ ἐκεῖ πού τὸν εἶχαν κλεισμένο καὶ τοὺς βασάνιζαν, μαζί μὲ ἓνα παλληκάρι ἀπὸ τὴν Μάννα (Μάρκασι), τὸν Γιάννη Μιχαλόπουλον ἢ Φιλαμπάρη (οἱ σπαρακτικές τους φωνὲς ἀκούγονταν ἔξω ἔξω, ὡς μᾶς εἶπαν οἱ χωρικοί), γιὰ ἐκτέλεσι...

Προχώρησαν 900 περίπου μέτρα ἔξω ἀπὸ τὸ χωριὸ πρὸς τὸ Μάρκασι, καὶ ἐκεῖ στὴν στροφὴ τοῦ δρόμου, ἐτοιμάσθηκαν νὰ τοὺς ἐκτελέσουν.

Τὸν πατέρα Ἰωσήφ τὸν ἔγδυσαν καὶ τὸν ἄφησαν μὲ τὴν φανέλλα, τὸ παντελόνι καὶ τὴν καλογερικὴ ζώνη του. **Β**λέποντας ὁ π. Ἰωσήφ τὸ νεαρὸ τῆς ἡλικίας τῶν δημίων του, κούνησε θλιβερὰ τὸ κεφάλι του, καὶ ἀφοῦ τοὺς συμβούλευσε νὰ μὴ διαπράξουν τὸ ἔγκλημα πού ἐτοιμάζονταν νὰ κάμουν, τέλος προφήτευσε τὸ τέλος τοῦ δημίου του.

Οἱ δύο νεαροί, οἱ ὁποῖοι ὡς φαίνεται ἦσαν «πρωτάρηδες» στὶς ἐκτελέσεις, ἀνέλαβαν νὰ ἐκτελέσουν πρῶτα τὸν Φιλαμπάρη, ἐνῶ ὁ τρίτος φύλαγε τὸν π. Ἰωσήφ...

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ π. Ἰωσήφ εἶχε γονατίσει καὶ μὲ κατάνυξι διάβαζε τὴν ... νεκρώσιμη Ἀκολουθία του!... **Τ**ὴν Ἀκολουθίαν αὐτή, τὴν ὁποίαν εἶχε διαβάσει ἐπὶ εἴκοσι περίπου χρόνια σὲ δεκάδες κεκοιμημένους ὁμοδόξους ἐν Χριστῷ ἀδελφούς, ἔμελλε νὰ τὴν διαβάσῃ καὶ γιὰ τὸν ἑαυτὸν του, χωρὶς κεριὰ καὶ λιβάνι καὶ χωρὶς ψάλτην! **Π**αρακαλοῦσεν ὁ ἴδιος τὸν «Θεὸν τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος» ὅπως «πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός», συγχωρήσῃ καὶ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του «ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός», ἀλλὰ «ζωὴ ἀτελεύτητος». **Σ**τὴν συνέχεια, παρεκάλεσε τὸν Ὑψιστον νὰ συγχωρήσῃ τοὺς δημίους του!

Καταματωμένοι καὶ βλασφημοῦντες, ἀνέβηκαν μετὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ Φιλαμπάρη, οἱ δύο νεαροὶ ἀντάρτες... ἱκανοποιημένοι καὶ χαρούμενοι. **Π**λησίασαν τὸν σύντροφόν τους πού φύλαγε τὸν π. Ἰωσήφ.

Διετάχθη ὁ μικρότερος τῶν δημίων ἀπὸ τὸν Παναρίτη νὰ ἐκτελέσῃ τὸν παπᾶ. **Ο** π. Ἰωσήφ κατάλαβε, ὅτι ἔφθασε ἡ Μεγάλῃ Στιγμή. **Ἐ**κλείσε μὲ ἀπόλυτη ἡρεμία τὸ Εὐχολόγιον καὶ ἀφοῦ ἀσπάσθηκε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, πού ἦταν στὸ ἐξώφυλλο τοῦ Εὐχολογίου, ἔκαμε τὸν Σταυρόν του ψιθυρίζοντας προσευχές. **Μ**ὲ μιὰ ἄγρια κίνησι, ὁ μαθητευόμενος νεαρὸς δολοφόνος τὸν ἔπιασε μὲ τὸ ἓνα χέρι ἀπὸ τὰ μαλλιά, καὶ σηκώ-

Τὰ ἱερὰ Λείψανα
καὶ ἡ ἁγία Κάρα
τοῦ Ἀγίου Ἰωσήφ.

νοντας τὸ ἄλλο χέρι τοῦ ἔμπηξε τὸ μαχαίρι στὴν ὠμοπλάτη. **Σ**τὴν προσπάθειά του νὰ τὸ ξαναβγάλῃ, στρίβοντάς το, τὸ ἔσπασε δημιουργώντας πίδακα τοῦ μαρτυρικοῦ αἵματος τοῦ Λειτουργοῦ τοῦ Ὑψίστου!

Νευριασμένος καὶ ντροπιασμένος, γιατί ἀπότυχε μπροστὰ στὰ μάτια τῶν συντρόφων του, ζήτησε νὰ τοῦ πετάξουν ἓνα ἄλλο μαχαίρι, γιὰ νὰ ἀποτελειώσῃ τὸν παπᾶ.

- **Ἄ**στον, βρέ!, τὸν πρόσταξε ὁ ἐπὶ κεφαλῆς. **Ἦ**λα νὰ κάνουμε «τσιγάρο», κάνοντες «χάξι» τὸν παπᾶ, καὶ μετὰ τὸν ἀποτελειώνουμε!...

Πράγματι, ἐνῶ ὁ Ἱερομάρτυς Ἰωσήφ μὲ ἓνα μαχαίρι μισο-βυθισμένο στὴν πλάτη του σφάδαζε ἀπὸ τοὺς πόνους, χωρὶς νὰ τοὺς ἐξωτερικεύῃ, οἱ ἀνθρωπόμορφοι διάβολοι τῆς κολάσεως κάπνισαν τὸ τσιγάρο τους, βρίζοντες καὶ περιγελῶντες τὸν Μάρτυρα τῆς Πίστεως.

Ὁ Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, κουλουριασμένος ἀπὸ τὸν ἀνθρώπινον πόνον καὶ μὲ συνεχεῖς ἐπικλήσεις: **Χ**ριστέ μου! **Π**αναγία μου!... γλίστρησε καὶ κύλισε στὸν κατήφορον, καὶ μετὰ ἀπὸ περίπου 30 μέτρα, σταμάτησε τὸ α�ματοβαμμένο κορμί του στὰ χαμόκλαδα.

Τότε, πήδηξαν ξωπίσω του, οἱ δύο ἐκκολαπτόμενοι δολοφόνοι, καὶ μὲ τὰ μαχαίρια τους σὰν ἄγρια θηρία, τὸν κατακομμάτιασαν. **Σ**κέπασαν μετὰ τὸ μαρτυρικό του σῶμα μὲ χαμόκλαδα καὶ τὸ μισοσκέπασαν μὲ χῶμα καὶ πέτρες. **Κ**άρφωσαν μετὰ ἓνα στυλιάρι καὶ ἔβαλαν πάνω του τὸ καμιλαύκι του.

Ἐπειτα ἔφυγαν εὐχαριστημένοι καὶ χαρούμενοι, γιατί ἐξετέλεσαν ἓναν ἀκόμη «ἐχθρὸ» τοῦ Λαοῦ! **Λ**έγεται ὅτι ὁ δῆμιός του, προτοῦ ἀκόμη σαραντίσῃ ὁ Μάρτυς, βρῆκε τραγικὸ θάνατο, πέφτοντας σὲ ἓνα μπλόκο Γερμανῶν ἀπὸ τὴν Μεγάλῃ Πέτρα τοῦ Ζεμενοῦ.

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἐπιζῶντες, οἱ ὁποῖοι διηγοῦνται, ὅτι ἔβλεπαν (ἢ ἄκουσαν), πολλὰ βράδυα νὰ φέγγῃ θεϊκὸ καντήλι πάνω στὸν τάφο τοῦ Μάρτυρος!

Λέγεται δὲ ἐπίσης, ὅτι ὁ παπᾶς τοῦ χωριοῦ, ποὺ πῆρε τὰ ροῦχα καὶ τὰ ἱερά του, ὅχι βέβαια ἀπὸ εὐλάβεια, ἔβλεπε κάθε βράδυ τὸν Μάρτυρα Ἰωσήφ γυμνὸν καὶ καταματωμένον νὰ τοῦ ζητᾶ τὰ ἱερά του! **Ἀ**κόμη λέγουν, ὅτι μετὰ ἀπ' αὐτὸ ζήτησε μετάθεσι στὴν Κόρινθον καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Ἀμερικὴν, ὅπου καὶ ἀπέθανε νευρασθενής.

(*) **Π**εριοδ. «Τὰ Πάτρια» (δημοσίευμα τοῦ «Κήρυκος τῶν Ὁρθοδόξων», ἀριθμ. 127/ 18.9.1930), τόμος Η', 1988, ἐπανεκδ. Β', Πειραιεὺς 1993, σελ. 105-106, 113-119.

• **Ἐ**πιμέλ. ἡμετ.

(**) **Γ**ιὰ τὸν Γέροντα αὐτόν, μᾶς τὸ εἶπαν καὶ ἄλλοι πολλοί, στὸ Εὐλόκαστρον, στὸ Κιᾶτο, στὸ Μικρὸ Βάλτο, στὴν Δομβραῖνα καὶ στὴν Κάρυστον. **Δ**ὲν τὸ ἔμαθαν ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν π. Ἰωσήφ, ὅπως ὁ Κώστας ὁ Βηλλαρᾶς, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς οἰκείους του καὶ τοὺς Χριστιανοὺς ποὺ ἦσαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην στὸ Ναό. **Κ**ανένας ὅμως δὲν

μπόρεσε νὰ μᾶς πῇ ποιὸς ἦταν ὁ Γέροντας ἐκεῖνος. **Ἦ**ταν ἄρᾳ γε κάποιος ἐνάρετος Γέροντας μὲ προορατικὸ χάρισμα, ποὺ ἀπὸ ταπείνωσιν δὲν θέλησε νὰ γνωσθῇ τὸ ὄνομά του; ἢ πράγματι ἦταν, ὅπως τὸ πιστεύουν πολλοί, ὁ ἴδιος ὁ Προφήτης Ἡλίας, στοῦ ὁποίου τὸ Θυσιαστήριο λειτουργοῦσε τακτικὰ ὁ π. Ἰωσήφ; **Μ**υστήριον;...

(***) **Κ**ώστας Βηλλαρᾶς, ἀπὸ τὸ Ξυλόκαστρον. **Εἶ**ναι ἡλικίας ἄνω τῶν 80 ἐτῶν [τὸ 1990]. **Χ**ρημάτισε ἐπίτροπος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ξυλοκάστρου καὶ στενὸς συνεργάτης τοῦ παπα-Ἰωσήφ. **Τ**ὸν ρωτήσαμεν ἂν ἄκουσε καὶ αὐτός, αὐτὸ ποὺ ἀκούσαμε καὶ ἐμεῖς, δηλαδή, ὅτι κάποιος ἀπὸ τοὺς τότε Ἐπιτρόπους τὸν «πρόδωσε» στοὺς κομμουνιστὲς καὶ τὸν ἔσφαξαν! **Μ**ὲ ἀγανάκτησι μᾶς ἀπάντησε, ὅτι «αὐτὸ διεδόθη καὶ μάλιστα λέγουν πὼς ἤμουν ἐγώ! **Αὐ**τὸ εἶναι ἓνα μεγάλο ψέμμα! **Κ**ανεῖς, μὰ κανεῖς ἀπὸ μᾶς δὲν τὸν πρόδωσε».

Ὁ μὲ σταυρὸν (+) σημειούμενος,
εἶναι ὁ τόπος, ὅπου ἀποτελείωσαν καὶ ἔθαψαν τὸν Μάρτυρα.

Τὸ Παρεκκλήσι τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡλίου.
Λαλιώτη.

Τερὸν Ἡσυχαστήριον Ἀγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.
Κάρυστος Εὐβοίας.

Τὸ Ἱερὸν Παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Καλλιοπίου (Καμάραι-Πατρῶν), τὸ ὁποῖον εἶναι ἀφιερωμένον καὶ εἰς τὴν μνήμην τῶν δύο Νεομαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας, Αἰκατερίνης (1927) καὶ Ἰωσήφ (1944).

Εὐχαριστίες

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς ὅλους ἐκείνους,
ἐπαΐοντας Ἀρχιερεῖς, Θεολόγους καὶ Φιλολόγους,
οἱ ὅποιοι ἐμελέτησαν κριτικὰ τὴν παροῦσα ἐργασία
καὶ κατέθεσαν προτάσεις βελτιώσεως.

Ἰδιαιτέρως

Σεβασμ. Μητροπολίτην Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντα,
Μουσικολογιώτατον-Φιλόλογον π. Διονύσιον Ἀγιοκυπριανίτην,
Μουσικολογιώτατον-Φιλόλογον κ. Χρῆστον Παπαδόπουλον,
Ἀδελφότητα Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Περιοδικὸν «Τὰ Πάτρια».

Ἐπιμελεία καὶ Ἀναλώμασιν
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς,
τῇ εὐγενεῖ ἀναθέσει
τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.

Ἔκδοσις 2026
Διανέμεται δωρεάν.

